

NAUCNA BIBLIOTEKA - PULA
1989. HISTRICA
N-48-E
mr. b

PET O'PET

PET-GLASILLO OPĆINSKE ORGANIZACIJE SSOH PULA

u ovom

broju:

MINI

PRIVREDA 2

BROJ 10 GODINA
1989.
cijena 1000 dinara

EURASMUS

**SJEDI-
NJENE
DRŽAVE
EVROPE**

**MUZIČKA
ŠKOLA**

POEZIJA

ROCK

**LIČNOSTI
'88.
(gdje su,
šta rade)**

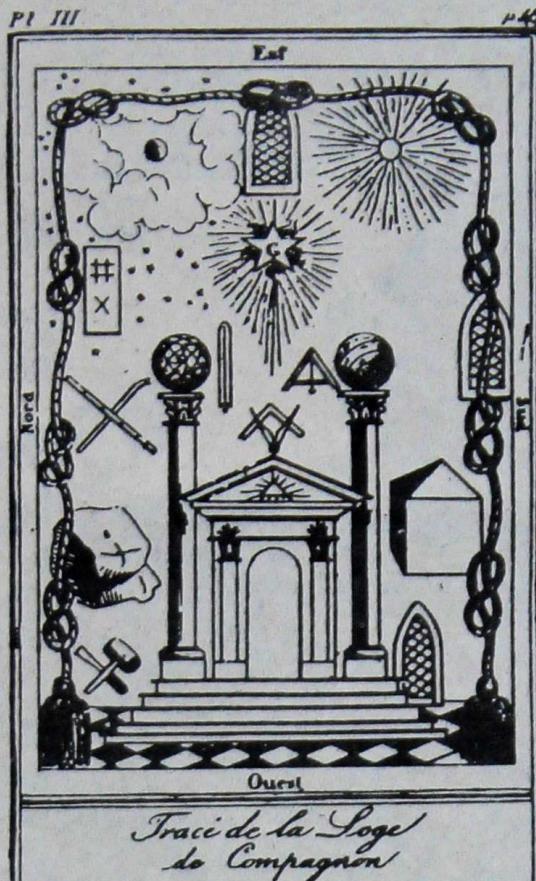
KOMPJUTERI

DRŽI ME JAKO!!!

PRIBLIŽI MI SE, ŽELJA MI JE, DA MI NE MINE, JER TE ŽELIM

Mmmmuuc-camm, jer mi je tto uuuurodennne mmmma-na, ali ali moram vvvam rreći, mmmmmoram. Konac smo godine dočekali izuzetno iznenadeni. Nai-me, na samom izmaku snage da se kosimo sa inflacijom i astronautskim cijenama životnih nam-jernica, režija i ostalih nužnosti života, podarili su nas izuzetnom poviši-com osobna dohotka, kako i nekim ne baš pred-vidljivim razlikama OD-a, a sve to pred kraj godine, kao novogodišnji poklon i utjeha razjarenoj rulji. A sve to, molim vas lijepo, za prednovogodišnji odla-zak vlade sa scene poli-tičke trpeze naše domaće scene i to da se to odvije sa što manje prašine, mal-te očekuju od nas da ih ispratimo sa ovacijama jer su nas podarili sa šakom kruha i igara, pa jedimo i igrajmo se, ali ovu čemo Mlkićevu vladu pamti-po povišici i po još koje-čemu...

Isprička:
Ispričavamo se Moreni S. zbog nepotpisanih ilustracija u prešnjem broju. Redakcija (tj. grafički).

Razdraganji novostima potkraj godine, Silvester-ke noći euforično pohrli-smo na stari dobr trg Republike (Zagreb) da bi u dionizijskom zanosu is-pratili čemer i jad. Naša jadna ispačena psiha na-šla je konačno utočiste i katarzično pražnjenje u kolektivnom zanosu i za-boravu. Bogu hvala, preži-vjeli smo. Terapijski učinak je bio zadovoljavaju-ći, ali avaj, kratkotrajan. Sutradan, nakon mamur-nih ispitanja jutarnje kafe u nama se javlja osjećaj da smo prevareni i ostav-ljeni.

Drži me jako, jerbo ja sam u pokretu!

AUTOR: DEKALLE TES-SLAN

REZIME MANUEL P. kao pozdrav

Prelogomena za restau-raciju novog građanskog iracionalizma S. I. V. a. ili kako filozofiju pretvoriti u praksu i napraviti KOPER-NIKANSKI obrat kao pot-rebu vraćanja dugova tj. imati ili biti!?

D. T.

MULTIMEDIJALNA AKCIJA

TRAVANJ, MJESEC BORBE ZA VEGETA-CIJSKIM PROSTOROM

Svakog se dana suočavamo s prirodom koja se metamorfozira i nestaje, sa životom koji je bliži smrti nego ikad, s čovjekom koji to više i nije.

Malen je broj entuzijasta kojima je stalo do opstanka dolinčog čovjeku; do opstanka koji je mnogo više od puke borbe za vegetacijskim prostorom. Ekoškola grupa CUO u građevinarstvu i komunalnoj djelatnosti, Rijeka, osnovana je 1987. na inicijativu prof Vivijane Lovrić. Otada se aktivno bavi ekologijom, a svoje je akcije završila izložbom, svibnjem 1988. u Galeriji »Juraj Klovic«, Rijeka, gdje je fotografijama prezentirana zaprepačujuća ekološka situacija rječke regije. Potaknuti dosadašnjim uspjelima, ali prvenstveno sve težom ekološkom stvarnošću, zajedno s OK SSOH Rijeka, pripremaju široku multimedijalnu akciju u kojoj predviđaju:

- izložbu umjetnički aranžiranog i modeliranog smeća.
- izložba plakata u »Malom salonu«, Rijeka 16. i 30. travnja 1989.,
- koncert renomiranih jugoslavenskih pop-rock grupe uz nastup super grupe »Rival«, te eventualnu promociju ekološkog projekta »Zvuk za zrak«. Predviđen je televizijski prijenos,
- izdavanje vanrednog broja Omladinskog magazina »Val«,
- tribine okrugli stolovi, razgovori, projekcije filmova,
- dječja parada.

Prepostavljajući da ste i vi zainteresirani za sudjelovanje na ovom izložbi, posebice izložbi, nadamo se da ćete prihvati ove stavke:

1. Izložba će se održati u »Malom salonu«, riječkom izložbenom prostoru od 16. do 30. IV 1989. godine.

2. Prezentiranje najboljih radova na temu, pristigli na natjecaj i angažman te angažiranje studenata pedagoškog fakulteta,

3. najbolji plakat bit će nagraden, a idejno rješenje najadekvatnije plakata bit će simbol čitave akcije te štampan na propagandnom materijalu,

4. izgled plakata, tehnika, motivi, nisu ograničeni, ali mora biti uklopljen tekst:

5. ukoliko akcija dostigne visok nivo, predviđa se turneja po Jugoslaviji te u sklopu »Alpe-Adria« u Italiji i Austriji.

Ukoliko ste zainteresirani za sudjelovanje, očekujemo Vaše ideje do 01. 02. 1988. godine, kada ćete dobiti i pobliže informacije, na adresu:

OK SSOH - RIJEKA
Korzo 2a/I
51000 Rijeka
VEZA: Milorad Arčaba
telefon: 051/25-718,
25-719

U prijavi navedite ime i prezime, godinu rođenja, adresu stanovanja, telefon, zanimanje.

Nadamo se da ćete i Vi podići svoj glas u borbi za čist zrak, bistro vode, zelenu okolinu, u borbi za život.

ORGANIZACIIONI ODBOR
FESTIVALA POEZIJE »MAJSKA RUKOVANJA«
TITOGRAD

RASPISUJE NAGRADNI NATJEČAJ
ZA NEOBJAVLJENU PJEŠMU MLADIH KNJIŽEVNIH
STVARALACA

Pravo učešća imaju pjesnici iz svih krajeva SFRJ do trideset godina starosti.

Pjesme mogu biti napisane na jezicima naroda i narodnosti Jugoslavije (dostaviti prijevode pjesama)

Autori pjesme trebaju potpisati šifrom, a u posebnoj koverti priložiti ime, prezime i točnu adresu.

Rukopis pjesme (najviše tri pjesme, otkucane u pet primjeraka) dostaviti najkasnije do 15. 02. 1989. godine.

Pjesnici čije pjesme žiri odabere za Festival, bit će o tome obavijesteni do 2. 04. 1989. godine, a Odlike o dodjeli nagrade (prva 120.000, druga 100.000 i treća 80.000 dinara) bit će saopćena na festivalskoj večeri pjesme 9. 05. 1989.

PJESEME TREBA SLATI NA ADRESU:
DOM OMLADINE »BUDO TOMOVIĆ« (za Festival)
81000 Titograd

Sad si ti na redu.
Sad ti nikad!

KUD IDIJOTI, TUD I MIRKO

Mirka i Slavka već zna-te, a ukoliko za njih niste čuli onda ste bar jednom u životu čuli ono:

»MIRKO PAZI ME-TAK!«

Pula to je raj – je već nadaleko poznat refren iz pjesme već nadaleko poznatog KUD-a IDIJOTI.

PULA

Kad Pula prostire svoj divni, prijavi dim i prva zraka sunca dodirne grad pomislim kako je lijepo biti tu i udahnuti taj dragi, poznati smrad Hajde, hajde doći opet tu

Na rivi girice plivaju na trbuhi samoubojice i turisti traže arenu klinici kradu žvake po super-makretima i po 7652. put puštaju IDIJOTE u emisiju »MLADI BIRAJU ZA VAS«

Hajde, hajde doći opet tu

U svoj mali, slatki, prijavi grad gnjuba, jebeni »ULJANIK«

PULA, TO JE RAJ

PULA, TO JE RAJ

PUNTA-VERUDELJA, plavo more PUN KURAC ZVJEZDA NA NEBU pod njima FRIDA i ti

Hajde, hajde doći opet tu

PULA - TO JE
RAJ

VELIKI CILJEVI

EURASMIUS

1992. EVROPA POSTAJE VELIKOM TRGOVAČKOM ZONOM SA POTENCIJALNO NAJVEĆIM TRŽIŠTEM NA SVIJETU (330 MILIONA POTROŠAČA), VEĆIM I OD ONOG KOJEG DANAS PREDSTAVLJAJU SA D. AMERIKA I JAPAN VEĆ ANALIZIRAJU PUTEVE KOJIMA ĆE OPERIRATI I KONKURIRATI UNUTAR JEDNE TAKVE »NOVE EVROPE«, GDJE ĆE, SASVIM JASNO, I SVI MEHANIZMI OD PRIMARNOG FUNKCIONALNOG ZNAČAJA (CARINSKE KONTROLE, TRGOVINSKE BARIJERE, OPOREZIVANJE I STANDARDIZACIJA PROIZVODA) BITI POJEDNOSTAVLJENI I S VREMENOM IZJEDNAČENI.

1992 EVROPSKO ODBROJAVANJE: SURADNJA ILI KONKURENCIJA?

Evropu 1992. je fantastična ali i klizava perspektiva. Predstavite si ogromno, nesputano tržište od preko 330 miliona potrošača, sa nepostojecim trgovinskim zaprekama, pojednostavljenim i unificiranim nacionalnim standardima na području televizije, poštansko-telefonskih usluga, informacijske tehnologije te jeftinim kopnenim, pomorskim i zračnim saobraćajem. Uz samu još par mrvica imaginacije tu je već i vizija snažne, ujedinjene Evrope, spremne za konkurenčku borbu sa japanskim, azijskim i američkim industrijskim.

Kako je nedavno rekao Jacques Delors, predsjednik Evropske komisije i prvi čovjek EEZ-a: »Ne radi se ovdje samo o ideji jednog u sebe zatvorenog tržišta koje ukida brane slobodnom kretanju dobara, ljudi, usluga i investicija; bitno bi tu bilo usaditi još jednu poantu, a ta je raditi zajedno«. Odmjerena i skromna izjava, nema šta.

Učiniti »Evropu 1992.« ostvarivom realnošću potrebno je da u razmatranje uđu raznoliki faktori: politički, ideološki, zakonski, administrativni, praktični, a sve moguće implikacije za Evropsku Zajednicu i one koji će s njom trgovati postaju neizbjegljive, brojne i, u ovom trenutku, nepredvidive. To će biti prava kosa koju će političari, državni službenici, pravnici, činovnici, autoriteti na svom području i mass mediji moći gledati narednih godina. Na trenutke, sve zapravo može i izgledati kao avantura u nepoznatu.

Evropska komisija ima pred sobom neobično težak zadatak. Naziv je igre »harmonizacija«, od tehničkih i sigurnosnih standarda i političkog zakonodavstva da carinskih meda, poreskih pristojbi, funkcioniranja servisnih usluga, javnog posredovanja i zastupanja. Spisak je poduzi i mogao bi ići sve tamo do relativno trivijalnih pojedinosti kao što su npr. vozačke dozvole i pasoši. Zajednica mora iskovati dogovore na globalnim osnovama, a onda utvrditi kompromise i izuzetke. Gledano na dužu stazu, na tajef analiza i mogućih, u tom svjetlu revizija, morat će doći i financijsko-monetaryna pitanja. Ostvarivanje takvih sporazuma zahtijeva delikatno baranje osjetljivim pitanjima nacionalnih suvereniteta i postavlja pred zemlje članice EZ-a još nesto od velike važnosti: značajni uzlet međusobnog povjerenja.

Imajući to na umu, ne iznenaduje da ponekad izgleda kao da čitav proces nespretno blansira na ivici totalnog neuspjeha. Kako se nacionalne navike i osobnosti podvrgavaju izazovu tako je i negodovanja sve više, sa mrmljanjem o »uzajamnosti«, »proteksionizmu« i »nacionalnom interesu« koje se može čuti povrh graje. Doneseni Jedinstveni evropski dokument postavio je osnovne odredbe: od sada pa do 1992. pred morti ujedinjenom Evropom leže muke utvrđivanja specifičnog. Preostaje nam samo da u narednih par godina otkrijemo šta će »Evropa 1992« uistinu značiti.

EVROPA BEZ TRGOVINSKIH BARIJERA?

Za većinu ljudi »Evropa dve desetljeća« predstavlja još uvijek samo jedan zgodan slogan. Uopćeno govoreći, oživotvorene jednog zajedničkog tržišta moglo bi značiti proizvodno veliki broj stvari, i pozitivnih i negativnih. A 1992. kad dotadašnja ograničenja slobodnog trgovanja nestanu, može ih se očekivati podosta.

Ako sve krene prema predviđanima, proizvođači će moći proizvoditi i nuditi svoje proizvode bilo gdje u Zajednici. Neizbjegljiva vremenska klasifikacija na carinskim punktovima postat će stvar prošlosti isto kao i dugi carinske procedure. Tehnički i sigurnosni standardi biti će usaglašeni pa će i proizvođači imati utoliko lakši život što će se morati rukovoditi samo jednim, evropskim standardom, a ne s njih davanja kao dosad. Također će im postati i lakše izlaziti na svjetsko tržište iz jedne tako jakne unutrašnje baze, a riječ je, ne zaboravimo, o tržištu većem i od onog američkog, gdje će se sticanje pozicija i nalaženje svog mesta mogućnosti biti sasvim dovoljno. Zračni, kopneni i pomorski prijevoz bi, isto tako, trebao doživjeti novi zamah.

Banka, osiguravajući društva i slične institucije moći će uspostaviti svoja djelovanja u čitavoj Zajednici. Profesionalcima svih profila bit će priznate kvalifikacije u svim zemljama pripadnicama. Za gradane EZ-

KAKVI NOVI STANDARDI?

»U vremenu do 1992. očekujem jedno razdoblje sticanja pozicija zbog traženja svog mjesto na tržištu. Postoje troškov ulaska na bilo koje novo tržište, a jedna je od prečica na tom putu kupovina imena ili nečijeg zaštitnog znaka na domaćem tržištu – to je jeftinije i brže nego stvaranje vlastitog. Ako ih se sagleda u tom svjetlu, imena firmi i proizvoda mogli bi postati veoma cijenjenom robom na tržištu vrijednosti. Kako sad stvari stoje, knjigovodstvo skoro nikad ne uključuje dovoljno vrijednost imena u vrijednost prodajnih akcija iako o tome već razmišlja.«

»Problem koji se javlja prilikom otkupa nekog imena ili znaka može pojednostavljeno objasniti recimo na ovom primjeru: Vi ste firma na Otoku i upravo ste otkupili prava jedne firme u Francuskoj. Sada su to još uvijek dvije različite operativne jedinice. Rješenje bi možda moglo biti centraliziranje proizvodnje, ali bi to zavisilo o dva bitna faktora: transportu i distribuciji. Distribucija je od vitalnog značaja za uspjeh posla. Ostale opcije koje ostaju kompanijama na raspolažanju su poslovi zajedničkog dioničarstva i zajedničkog ulaganja i raduje me što su u pojedinih finansijskim sektorima takvi poslovi već krenuli.«

»Uzmimo narednu stvar, državne carinske pristojbe. Kao vjerovanje britanske vlade može se uzeti i to da neće baš svi navaliti u neku drugu zemlju u svrhu kupovanja, te da je na slobodnim tržišnim snagama da to izniveruju i dovedu u prihvatljive točke. Smatram da će se firme morati oprobati rješiti razliku u cijenama koje proučiš u troškovu proizvodnje tako da bi se maloprodajna cijena uglavnom formirala samo u zavisnosti o carinskoj politici svake države. S druge strane, ako svaki poohri u Francusku radi nabave većih količina vina isto će tako onda i cijene zbog počevane potražnje imati tendenciju užlažnog rasta.«

»Od značaja su također i kamatne stope i usaglašena vrijednost pojedinih monet. To bi se moglo uraditi postepeno, a prvi bi korak možda mogao biti fiksiranje obračunskih odnosa među evropskim valutama. Ako se ostvari jednovalutna monetarna zajednica onda bi se i kamatne stope morale usaglasiti. U ovom trenutku te su vrijednosti 12% u Velikoj Britaniji i 4% u SR Njemačkoj pa bi »harmonizirana« stopa mogla iznositi negdje oko 8%, taman da svim londonskim yuppijima »sine« kako bi prava stvar bila uzeti još koji teški kredit od banke. Da postoji monetarna zajednica to bi onda bio i njihov problem, gdje nebi tek tako mogli »fino podešavati stvari« npr. povećanjem kamata, a da to ne ustalasa apetite zahtinjevanja. Evropska zajednica bi trebala imati veoma široka regionalna ovlaštenja kako bi bila sprema za borbu sa sli. problemima.«

»Može se desiti da Velika Britanija postane odskočna daska za firme van EZ-a koje bi željele ući na Evrotržište. Ako one imaju svoje proizvodne pogone ovdje to bi moglo biti od velike koristi. Ne bi, međutim, bilo sjajno ako sav profit šalju doma. Jasno je i Japancima i Amerikancima što im je činiti. Japanci već počinju sa proizvodnim pogonima na granicama svih zemalja, ovdje na našem tlu kako kašnije ne bi izvisili.«

Da li će standardi biti »harmonizirani s obzirom na najstrukturirije zahtjeve ili pak svedeni na najniži zajednički nazivnik, teško je reći. Također, tu su od zemlje do zemlje i različiti propisi za izvoznike. Ne zna se ni kakve će oni promjene dozvijeti.

Kako danas u svijetu standarda stvari stoje, propisi koji su na snazi za testiranje uređaja variraju u značajnoj mjeri od zemlje do zemlje. Tu praktički znači da uređaj koji prođe test u tako struktuiranoj zemlji za propise kao što je Švedska nije samim tim »prošao« i negdje drugdje. CENELEC (Evropska komisija za električnu standardizaciju) najavio je »harmonizaciju za 5000 propisa o standardima do 1992., ali je kasnije odušto od tolikog broja, ne samo zbog nedostatka organizacijsko-tehničkih mogućnosti već i zbog toga što pojedina zemlja može više ili manje »zadržati« izglasavanje nekog novog standarda. Prema informacijama iz BSI-a (Britanskog instituta za standarde) prvi su u redu za razmatranje sigurnosni standardi, a zatim operativni i oni što su tiču rukovanja robom i proizvodima. Prioritet su bazni, osnovni standardi, kao npr. oni iz IEC i ISO grupe, što ne bi trebalo biti teško, budući da su oni već od ranije utvrđeni i prihvaćeni širom Evrope. Na taj način, recimo, IEC standardi koje razmatra CENELEC bivaju obično prihvaćeni u totalu, bez ikakvih izmjena u tehničkom dijelu teksta jer bi to značilo dugotrajnu i skupu proceduru. Šta je s pitanjem testiranja i dobivanja atesta? BSI poručuje da se već ozbiljno prionulo poslu stvaranja široke evropske infrastrukture po toj osnovi, a ona će itekako pripomoći Standardizaciji. Proizvodi i oprema će moći biti testirani u svojoj zemlji, a onda će im se potrebnim certifikatima omogućiti izvoz u ostale zemlje Zajednice. Za standarde koji ne budu harmonizirani na snazi ostaju postupci kao i dosad. Proces usaglašavanja i utvrđivanja propisa o standardima ide zasad na način da se najprije svim članovima upućuje upitnik kojim se dobija odgovor da li je pojedina zemlja zainteresirana za »harmonizaciju« tog i tog standarda. Tehničke komisije CENELEC-a zatim ga dorađuju i utvrđuju kako bi mogao ići na završno izglasavanje prilikom kojeg svaka zemlja ima pravo na određeni broj glasova. Prejednostavno bi trebalo da će za bilo koju stvar postojati samo jedan, Evropski standard; u pojedinih slučajevima morat će se ionako utesiti u obzir neke razlike, proisteče npr. iz različitosti zakonodavstva one ili one zemlje. A da li će zemlje Zajednice nakon 1992. imati pravo donositi vlastite tehničke standarde? U principu ne, tvrdi BSI, ali će to u praksi ipak možda biti ostavljen stav svake zemlje. Britanci bi željeli vjerovati da će ti stavovi ipak popustiti pred natoletom svježih promjena, inače Projekt 1992 može u koš.

Znači, barjera koja je potrebno premostiti su svima vidljive: granice i standardi. Što se tiče granica, proteći će još dosta godina dok se Industrija ne učini posve sretnom i one ukinu. Mnogo je neizvjesnije da li se pitanje standarda može uspješno rješiti. Ako ne, može se lako desiti da se zemlje EZ-a ponovo nadu u istoj staroj barci sa svojim ne-EZ trgovinskim partnerima.

Pripremio: M. Milanović

Šta o 1992. misle ljudi iz britanske audio i video industrije? Evo nekih komentara.

Michael Fabricant, MBI Broadcast Systems: »Ne vidim kako će 1992. promijeniti neke običaje i navike. U velikom broju slučajeva problemi i kojima se srećemo nisu tehničke prirode već se tiču nečijih ustaljenih stavova i navika. Francuzi npr. imaju svoje načine kako nešto rade i vrlo su izdvojeni. Može predstavljati veliki napor imati posla sa različitim kulturama. Puno toga ovisi i o spektru političkog raspolaženja. Isto tako, pitam se, da li će se Velika Britanija okrenuti Americi ako i kada nađe kriza, ali ipak, usprkos sveučivoj našim u audio businessu s optimizmom gleda na 1992.«

Gisela Burg, Exportus Marketing: »1992. pruža uzbudljive šanse. Nije to kartić – za uspjeh u samoj jednom pravcu; veća sloboda trgovanja jednako vrijedi i za našu evropsku konkurenčnost. Ljudi se varaju ako misle da je sve oko 1992. već isplanirano. Ne postoje još nikakvi »nacrti«, sve je samo proces. Niko ne posjeduje kristalnu kuglu i u velikoj smo mjeri svi u tome pokusni zamorčici. Važno je shvatiti već sada da »promjene« nisu četiri godine daleko, sve je zapravo mnogo bliže i zato smatram da je od bitnog značaja biti u toku, biti informiran kako bi se npr. na vrijeme uočile nove strategije na planu marketinga ili da se izbjegne razlike u mišljenjima proizvođača iz nejasnih pravaca o tome kako će se nakon nje krenuti u rješavanju tako krunih stvari kao što su npr. finansijske i monetarne unije i kako će se tu brzo napredovati do jednog rješenja prihvataljivog za sve. Ipak, završni je otvoreni prema ponudi britanske robe, ona je tamo veoma cijenjena.«

Ako se već Evropa i kreće prema nečemu što bi se moglo nazvati Sjedinjene Države Evrope onda je isto tako istina da konceptu nedostaju neke prednosti američkog tržišta (jer su u tom slučaju usporedbe neizbjegljive). Nema nikakvih sanja da jezik bude zajednički, iako se to u nekoj skoriji budućnosti može očekivati od jedinstvene valute. Sto SAD ima, a Evropa (još) nema: jesu ukinute carinske kontrole na državnim granicama i na federalnoj osnovi izabrana vlada koja se brine o budžetu, porezu i nacionalnoj sigurnosti. Jasno, puno će vremena trebati Evropi da ostvari nešto od takvog reda značenja. Osim toga, iako su Evropljani već i sada slobodno žive i rade gdje god to žele, ostaje problem jezika i kulture kao prekoračenje.

Očito je da će put za Evropu 1992. biti kvrgav i neravnan. U srcima i mislima Evropljana i Ne-evropljana još tavorje značajne kolicičine straha, nevoljnosti i skepsis. Jednako bi tako i put nakon 1992. mogao biti nezgodan jer mnoge sadašnje razlike u mišljenjima proizvođača iz nejasnih pravaca o tome kako će se nakon nje krenuti u rješavanju tako krunih stvari kao što su npr. finansijske i monetarne unije i kako će se tu brzo napredovati do jednog rješenja prihvataljivog za sve. Ipak, završni je otvoreni prema ponudi ne-EZ trgovinskim partnerima.

Alan Martin, Yamaha (UK): »Japanci su veoma zainteresirani za svoje pozicije unutar jedne tako

- SJEDINJENE DRŽAVE EVROPE

Hail Europa, Europa Rules The Waves; Europeans Never Never Never Will Be Slaves

1992

1992

THATCHERICA NA OPREZU

Novija istupanja britanskog premijera Margaret Thatcher pobudila su pažnju među njenim evropskim kolegama po pitanju želje i htijenja Britanaca da istinski postanu dio jedne ujedinjene Evropske Zajednice. Tako je u jednom govoru održanom u Bruxellesu septembra 1988. rekla i slijedeće: »Počušavati ugušiti osjećaj nacionalne pripadnosti i nastojati koncentrirati snagu u Centru evropske konglomeracije bilo bi krajnje opasno i izložilo bi opasnosti ciljeve koje nastojimo postići. Izvršila je podsmjeh i pokušaje stvaranja jednog »identitetskog foto-robotu evropske osobnosti« što je u vodećim krugovima EEZ-a shvaćeno kao direktni napad na Jacquesa Delorsa. Nastavlja Maggie: »Nismo se mi na unutrašnjem planu dugo suočavali sa problemom granica i na kraju ga ipak uspješno rješili samo da bi, otvorivši se, te iste nevolje sreli projicirane na jednom širem, evropskom planu, sa jednom evropskom Superdržavom koja isprobava neku svoju novu dominaciju iz Bruxellesa. Ironicno je da u vrijeme kada zemlje poput SSSR-a, koje su

dugo pokušavale sve postići centralističkim modelom uređenja, shvaćaju da sve više uspjeh ovisi o disperziji moći dalje od centra, neki u EEZ-u žele krenuti suprotnim pravcem. Željela bih vidjeti Evropu još više ujedinjenu i sa većim smislim zajedničke svrhe, ali to mora biti na način kojim se razlikliti običaji i osjećaji pripadnosti različitim kulturnim mogu očuvati.«

Neslužbeno se moglo saznati od ljudi bliskih vodećim krugovima EEZ-a kako su šefovi razočarani činjenicom da vizija gosp. Thatcher o novoj Evropi nije bliskija onoj gospodina Delorsa, tako je svima jasno da »željezna lady« u principu jeste za koncept ujedinjene Evrope. Evropska štampa također s nesimpatijama i negodovanjem komentira njene tvrdnje bojeći se da ne zauzme stav kao u svoje vrijeme francuski predsjednik De Gaulle koji je znao razbijesiti svoje evropske kolege u radnim danima Zajedničkog evropskog tržista, uzimajući za pravo da ignorira bilo koju direktivu iz Zajednice ako bi smatrao da se ona sukobljava sa »interesima Francuske.«

Pro Sound News

AMERIKANI U EVROPI

MARTIN POLON, AMERIČKI PRO SOUND KOLUMNIST, O EVROPSKOJ »HARMONIZACIJI« I NJENOM ZNAČAJU PO AMERIČKE INTERESE

Nakon što se ukinu trgovinske restrikcije ujedinjena će Evropa kao rezultirajući ekonomski i politički entitet imati za 25% veći bruto nacionalni proizvod od američkog, ujedno i veću populaciju i veću »glad« za robom. Ako se još i neutralci Austrija, Švicarska, Finska, Svedska i Norveška odluče riješiti svojih »tarifnih zidova« i graničnih kontrola nastalo će poslovno područje uključivati svu zapadnoevropsku kontinentalnu masu. Ako će Zajednica funkcioniратi tako dobro kao što se njeni pravnici u Evropskom Parlamentu u Bruxellesu nadaju bit će to simulacija slobodnih trgovinskih tokova između naših saveznih država. Na prvi pogled, ne izgleda da bi to moglo oprozvesti veliki potres po svjetsku audio industriju, posebno ne američku, ali bi zato u velikoj mjeri moglo utjecati na način kako većina proizvođača, ako ne svi, plasiraju svoje proizvode na strano tržište. Ustvari, njedna isplanirana aktivnost bilo koje vlade, bilo gdje u svijetu ne bi mogla imati toliku snagu uticaja na tokove robe i novca u svjetskom audio businessu kao što je stvaranje Sjedinjenih Država Europe 1992.

Većina američkih firmi jedva da i zna o čemu se ovde zapravo radi i kakvih će promjena biti. Nedavno objavljeni rezultati jedne ankete iznose na vidjelo da je svega njih 17% iz svih grana privrede dovoljno informirano o promjenama do kojih će dovesti poduzeta akcija s druge strane Atlantika. Ništa čudno, prokomentirao je takav ishod jedan od proizvođača; toliki je upravo postotak onih koji izvoze i koji su aktivno prisutni na svjetskom tržištu. Ostvareni izvor u nas je među najgorima na svijetu i to je jedan od razloga zašto je naš trgovinski deficit s inozemstvom tako velik. Ako se uzmu u obzir samo američki proizvođači audio/video opreme navedeni procent je ipak veći i iznosi 25%, ali je i to relativno malo. One koji su orijentirani samo na domaćem tržištu baš nije puno briga za događaje u Evropi, a mnogo onih koji izvoze koriste u tome posrednike ili prodaju svoje proizvode »trećoj strani« po ispadu da ni oni u sve to nisu baš direktno uključeni. Dakle, ako ste željeli čuti da je među ovdješnjim prioritetima faktor Evropa 1992. jedan od prvih, ostat će gorko razočarani. To ne znači da će američka vlada sjediti skrštenih ruku i ništa ne poduzimati u informiranju svojih proizvođača kako bi ovi mogli preuoblikiti svoje izvozne aktivnosti i podsjetiti ih zahtjevima Evrope u 1992. Ne, vlada će, sasvim jasno, pokrenuti veliku kampanju u cilju informiranja svojih izvoznika, ali će to biti u maniru tipično američkog scenarija po kojem će ulogu glasnika preuzeti američka poslovna štampa i odjednom ćete se, sasvim iznenada, naći u situaciji kad moraš biti gluhi, nijem i slijep da se obraniš od navale informacija o značaju projekta Evropa-1992.

Za SAD ostaje i nekoliko drugih opcija - slajući da se očekivani nivo liberalizacije trgovinskih odnosa s Evropom ne uspije ostvariti. U uskoj je vezi s tim i u tom svjetlu veoma važna GATT sporazum (General Agreement on Trade and Tariffs). Međutrgovinski odnos SAD - Kanada mogao bi postati širećom jegrom budućeg pakta koji bi zatim uključio Meksiko, a onda vrlo vjerovatno i Centralnu i Južnu Ameriku. Jedna je stvar sigurna što se tice planova EEZ-a u devedesetim, a ta je da će i dalje svojom politikom nastojati Japance držati što dalje od postizanja bilo kakvog značajnijeg udjela njihovih proizvoda u dijelovima Evrope gdje već postoji istovrsna industrija. Uzvise da je Japan i dalje orientiran ka Sjevernoj Americi kao svom najvećem tržištu ne bi onda bilo nerealno očekivati od Tokija da na isti način stvari svoja uporišta u područjima »Pacifickog Obruča«. Ono do čega bi to moglo dovesti bila bi situacija »oni nasuprot nas«, sa Evropom ekonomski sasvim odsećenom od ostatka svijeta i obrnuto. To zvući smiješno da bi se o tome razmišljalo, ali je upravo takva jedna kombinacija ekonomskih, političkih i nacionalističkih snaga dovela tridesetih godina ovog stoljeća svijet na prag ekonomske katastrofe. Prisjetimo se samo velike ekonomske depresije 1931-1939.

Nije potrebno naglašavati kako većina proizvođača audio opreme u nas nije toliko moćna da bi imala nekog uticaja na ekonomsko-političke tokove i zbivanja s ove ili one strane Atlantika. Neke su od vodećih firmi na tom polju u Evropi dio veoma velikih evropskih elektroničkih konzorcija koji će imati mnogo korist u meduevropskom spletu novih faktora kada što su uklanjanje nepotrebnih graničnih mehanizama, pojednostavljenje cirkuliranje dokumenta i spisa, ubrzavanje tranzita roba itd. Da li će osnovno pitanje narednog desetljeća biti: Može li se Ujedinjena Evropa održati kao koncept kojeg iz prikraka vrebaju moćne unutrašnje i vanjske sile? Mislim da hoće, iako su svi sigurni u njenu inauguraciju početkom devetdesetih. Neophodni kolaps nacionalizma kao i državnih granica nije za Evropu u ovom trenutku sasvim ostvarljiva stvar.

Nije posve jasno da li Velika Britanija može zaista živjeti kao dio Sjedinjenih Država Evrope, uz zajedničku valutu, zajedničku centralnu banku, burzu, policiju, križno pravo itd. Vlada Margaret Thatcher ima pravo kad stoji na tome da neće dozvoliti potpuno uklanjanje graničnih kontrola jer bi time zemlja postala otvorena za svakojaku cirkulaciju droge, terorista i ilegalnih doseljenika. Bit će zanimljivo vidjeti i kako će se Nijemci znati snaći i živjeti u finansijskoj prisnosti sa svojim bliskim drugim Francuzima. To ne znači da američki audio proizvođači, ustvari i svi ostali proizvođači robe široke potrošnje zauzimaju negativan gard u odnosu prema Evropi. Jednostavno, oni još nemaju vremena da se prema tom pravilno postave.

Izolacija ili EEZ

Paranolčan strah od Evrope i njezina eventualnog utjecaja na naš razvojni put, kada ostatak starog načina razmišljanja, mogao se ozjetiti i na sjednici CK SKJ. Uvodničar Štefan Korošec morao je još jedanput izaći za govornicu i vidno izbuden objašnjavati razliku između nečeg što je generalni stav i onog što predstavlja inicijativu u njegovu izlaganju, iznjevši pritom, samo on zna razlog zašto, da za sve formule, ocjene i stavove sam snosil odgovornost.

O čemu se zapravo radi? Prvi puta se u našoj povijesti partijski funkcioner za govornicom CK SKJ zašao za priključivanje EEZ-u objašnjavajući između ostalog i to da je u ne tako dalekoj budućnosti na vidištu stvaranje Ujedinjenih Evropskih Država. U replici je potom nagnuo da stav Jugoslavije o svestrašnoj ekonomskoj suradnji i njenoj funkcionalnoj i razvojnoj povezivanju s EEZ-om i SEV-om ne pretpostavlja nikakve političke ustupke ni sa našim, ni sa drugim stranama. Ono je prema Korošecovim riječima, samo oblik uključivanja SPRJ u širi kontekst tendenciji što vladaju u svjetskoj privredi.

U skladu s tim on je inicirao (a ostaje nam da pretpostavljamo da se Predsjedništvo CK SKJ s tim složilo kada je prihvatao referat) da SIV izradi procjenu naših mogućnosti približavanja EEZ-u, s tim da u vidu imamo sve varijante. Od toga da jedno vrijeme budemo samo pridruženi član pa do toga da se potom punopravno uključimo. Sada sa EEZ-om imamo sporazum o suradnji, koji po mišljenju mnogih predstavljai najniži oblik te iste suradnje. Stvaranjem uvjeta da postanemo pridruženim članom, bit će nam omogućeno dobivanje sredstava za ubrzani privredni razvoj (tako zvane pomoci). Za potpuno uključenje potrebno nam je desetak godina, koliko se daje zemlji što je pridruženi član da se prilagodi, stvarajući institucionalne i druge prepostavke za integraciju.

One koji se iz bilo kojeg razloga protive Korošecovom prijedlogu treba zapitati da li bi više željeli Jugoslaviju vidjeti, kako je rekao i sam uvodničar, »kao izolirani otok unutar integrirane Evrope, jer trećega nema...«

SMIJE MO LI PREŠUTJETI?

»GLORIJA«, kiks – Nikole Debelića, kao povod i pobuna protiv šutnje o glazbenom školstvu i glazbenom životu u našem gradu. Kroz povijest se pokušavalo negirati postojanje SIZIFA, htjelo se reći da je tek simbolika, ali mi smo svjedoci njegova postojanja. On je među nama, a ima i hrpicu malih sizičića. zamislite kako on, SIZIF, gura golemi kontrabas nizbrdo, dok hrpicu malih sizičića, svaki sa svojim portabl kontrabasičem, savladava mrsko nizbrdo... A što će nam oni?

MUZIČKA ŠKOLA:

Politički pristup prijernom. Što reći? NIŠTA(!) Smijemo li prešutjeti, jer početak, htjeli mi to ili ne, ipak notira budućnost. Trenutak je kada nipošto ne smijemo, niti možemo zaobilaziti pedagoško glazbeni problem, poput mačka Arčibalda oko vruće kaše. Mladi su uskraćeni istinskom duševnog glazbenog dosegla bjelesvjetske glazbene scene. Pedagoški pristup glazbenih kvazi pedagoga ruši opći status mlađe glazbene revolucije našeg grada, pa čak i časne iznimke u vlastitom krugu, sa sitno uzbuđljivim i ljubomornim porivima.

Smije li se tako i kuda li, odista, kuda li to vodi?

Ben, kako zapravo može ideološko poimanje djetetova oca i majke notirati njegov glazbeno umjetnički doseg, a to je mjerilo za prijem, kao i ekonomski status njegovih staratelja? TEMPIRANI UMJETNIK, genetsko predodređenje i prirodna sklonost prikriveni su maglom ideološko dogmatskih određenja.

O SAMOM RADU:

Teško bi bilo govoriti s aspekta vanjskog promatrača, da kojim slučajem ne postoji vanjski pokazatelj. Naime, malo se vidi. Ništa, tek ono što časne iznimke nude uz mučno dokazivanje nasušne potrebe. Nije lako objasniti, aji, ni! Ipak nalazimo u spontanu govorenju nekih prolaznika, koji su, bit će zalutali (ako imamo u vidu kriterij prijema) u muzičku školu pa vele, ne navodimo već interpretiramo, vjerovali ili ne, profesor sa pet (5) razreda muzičke škole predaje učeniku šestog (6) razreda. Da! Vjerovali, ili ne...!

SLOBODAN GLAZBENI ŽIVOT:

Ludost bi bila o tome govoriti, jer od Mirka Cetinskog, Lidije Percan, Ljiljane Budin Manestar, Radio Pule i ostalih šankopojenja, ostaju nam mlaka zbiljanja rijetkih bendova čiji pak doseg seže do granice gaže nekog osrednjeg hotelskog restorana. Šutnja je ipak masovni koncert sa najvišom ocjenom grupe autora ovog teksta.

Za grupu Denis Nad

PROVINCIJA

Ja sam došao sa juga, iz jedne, tako reći, provincije.
? NISI PREPOSTAVLJAD DA BI I OVO MOGLA TAXOBER BITI PROVINCIJA?
Ne!
A, JE?
U neku ruku je.

znat ĐOLETU. Zato je on tu.

Georgij Serafimoski će ove godine završiti srednju školu.

Kako se ono već kaže: »Harmo-nika će ga odvesti dalje.«

Slijedeća stanica, KIJEV.

Rekli smo šta je Đole znao o Puli dok je još bio u Ohridu.

Šta Đole danas zna.

Đole nije zadovoljan. Ne! NIKA-KO!

Đole nije zadovoljan školom. Đole nije zadovoljan kvalitetom na-stave.

Đole priča o muzici tako da vam je sasvim jasno da je to njemu najvažnije. On želi učiti, napredovati, on želi znati X.

Njega ne zanimači nastavnica-ka natezanja oko plaća, takozvanih osobnih dohodaka. On želi da mu nastavnik pruži znanje, da ga nauči, da mu pokaže. Đole je morao najveći dio tog znanja sakupiti sam. On sada već sumnja i u stručnost ljudi koji vode školu u kojoj on uči. On sumnja da direktor njegove škole uopće zna šta je to, na pri-mjer, OKTAVA.

Moglo bi se reći da on sumnja i u dobre namjere ljudi koji vode njegovu školu.

Ako kažem da Đole sumnja u nečije dobre namjere, onda će to i ilustrirati: »Voditeljica već pome-nutog orkestra, Tereza Lehotkaj je svojevremeno organizirala koncert u crkvi sv. Antona. Da li, poštovani čitače, možeš vjerovati da se organiziranje koncerta u CRKVI, može smatrati nepodobnim.

Na dan koncerta popodne, su sasvim »slučajno« u školi organizirali završne ispite. Nećemo reći da ni jedan profesor sa iste škole nije došao na koncert, ali možemo slo-bodno reći da ih je bilo veoma, veoma, veoma malo. Danima nakon tog koncerta su voditeljicu Terazu Lehotkaj pratili »problem«. Naime, u to vrijeme je započela neka vrsta kampanje da se nju makne sa mesta voditelja već po-menutog orkestra. – da bi stvar još više pojasnili čujmo Đoleta, koji kaže da ne pamti koji je koncert harmonikaškog orkestra bio orga-niziran od strane škole. U to ne ubrajamo »svirke« koje je škola organizirala zajedno sa lokalnom turističkom organizacijom po raznim »jedinicama«. Nećemo tvrditi da je ovom orkestru ispod časti svirati turistima na terasama kako bi se »obogatila turistička ponuda«, ali je sigurno da to ne može biti jedina

»koncertna« aktivnost koja mu se nudi. Sviranjem u takvom ambijentu kao što je restoran trebalo bi orkestru financijski pomoći da može, na primjer, otići na natjecanje u Reccanati bez prethodne bjesmučne strke po Puli u potrazi za lovom. Da je prošle godine bilo problema oko skupljanja novaca za put u Italiju to je istina. Harmo-nikaški orkestar »Stanko Mihovi-lic« četiri godine za redom osvaja trofej Reccanati i stalno iznova dokazuje da kvalitet njegovog muzi-cirjanja raste. Ipak to nije dovoljno da bi se novac za put obezbedio bez Terezinog prethodnog moljaka-nja. Sjećam se kako sam prošle godine, prije njihovog puta u Italiju sretao Terezu kako zajedno sa svojom kolegicom Karmen Kirac trčkara po gradu od SIZ-a do Sizifa i grebe se za lov. Sjećam se i sa koliko je veselja Zdenka Višović-Vukić, koja je bila sudionik »potrige za lovom«, primila vijest da je orkestar četvrti put za redom osvojio trofej RECCANATIJA... i tako... ide priča...! Tereza Lehotkaj je nakon toga dobila otakaz. Otakaz na mjesto dirigenta orkestra. Otakaz koji joj je obećao tadašnji predsjednik OKUD-a »ISTRA« Miljan Mustač. Kao kaznu za onaj koncert u crkvi.

... Đole ce, rekli smo već, vjero-vatno nastaviti svoje školovanje u Kijevu, gdje vjeruje da će dobiti vrhunsko obrazovanje, a nakon toga, rekao je: »vraćam se u Pulu.«

Nisam vam pričao još i o Đoleto-vim problemima zbog marame koju nosi oko glave. Imaju ljudi kojima neopisivo smeta taj detalj u njego-voj garderobi.

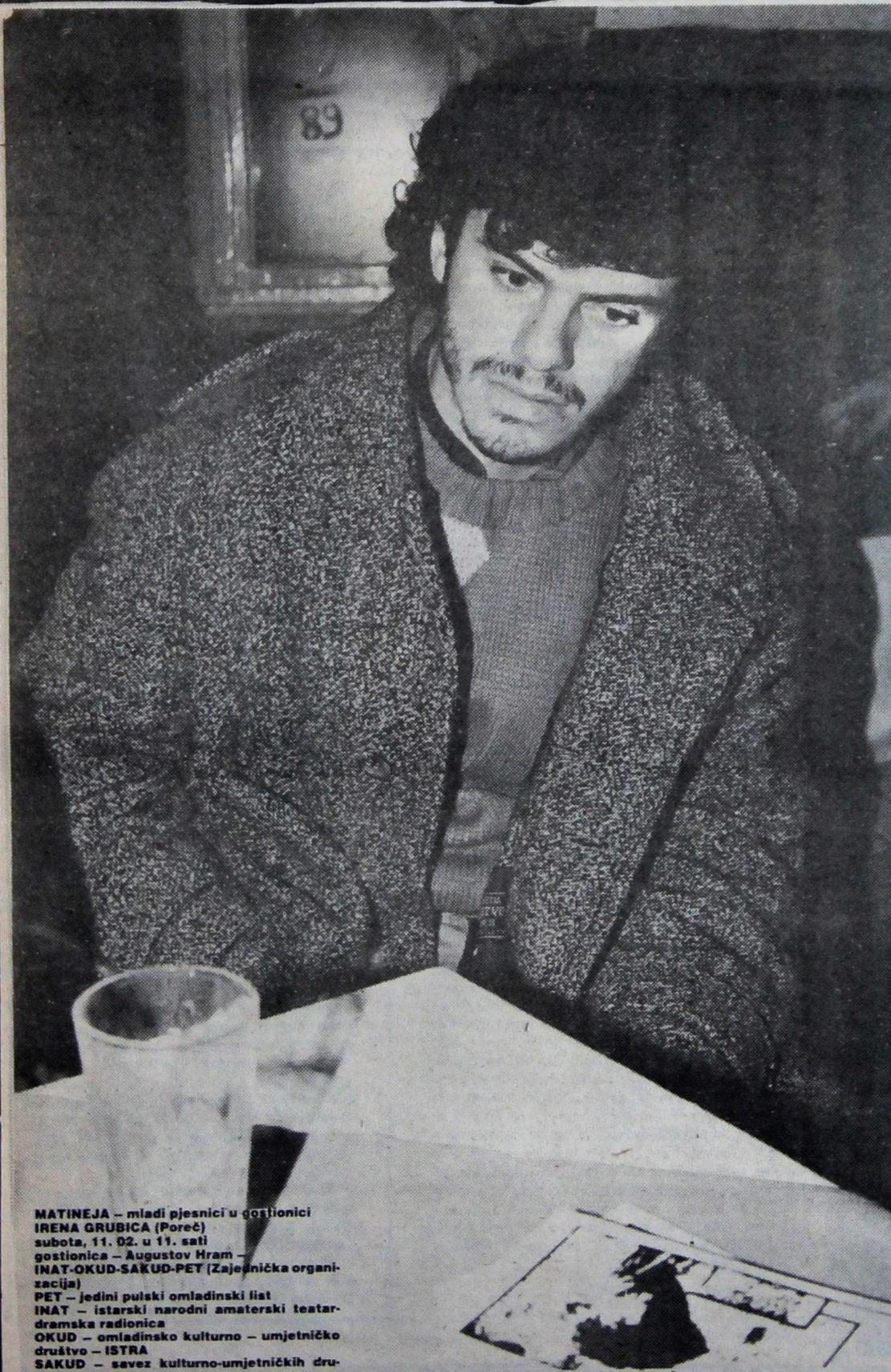
Dole inači živi u dačkom domu, tamo kod škole »Tone Peruško«. Rekao mi je da su mu jednom zbog njegovog ponašanja (kažu da je drzak), za »kaznu« oduzeli poste-ljinu, pa je jedno vrijeme spavao u kaputu.

P. S. Ima i Tereza, više puta pomjnjana, nešto za reći:

»Pošaljite nas u Francusku. (Po-stoji i tamo svjetsko natjecanje harmo-nikaških orkestra). Uz to je dodala: »Dobro, to mi je već odobrio Republički komitet za međunarodnu kulturnu razmjenu.«

U onom dijelu teksta gdje smo spominjali Terezin otakaz, nismo rekli da je sedam mjeseci nakon otakaza opet vraćena na mjesto vodite-lja orkestra... itd... ide priča...

Mario Benčić

MATINEJA – mladi pjesnici u gostionici
IRENA GRUBICA (Poreč)
subota, 11. 02. u 11. sati
gostionica – Augustov Hram –
INAT-OKUD-SAKUD-PET (Zajednička organi-zacija)
PET – jedini pulski omladinski list
INAT – istarski narodni amaterski teatar-dramatska radionica
OKUD – omladinsko kulturno – umjetničko društvo – ISTRA
SAKUD – savez kulturno-umjetničkih društava

KOP I PET VAM PREDSTAVLJAJU:

PEI

pet-o'pet

POTPUNA KVADRATNA JEDNADŽBA

$$\text{probudi se } X^2 + \text{operi zube } X + \text{obuci nešto elegantno} = \text{nula}$$

dobro operi zube plus minus
najbolje operi zube 4 puta ponovi u
sebi nemoj biti
pospan čeka te
dan obuci
nešto elegantno

$$X_{\text{prvi}} / X_{\text{drugi}} = 2 \text{ puta se poštено protresi da se još jednom razbudiš}$$

$$X_{\text{prvi}} / \text{drugi} = \text{riješeno}$$

$$X_{\text{prvi}} = \text{dan će biti kao juče, sranje}$$

$$X_{\text{drugi}} = \text{dan će biti kao juče, sranje}$$

IRENA GRUBICA

ROĐENA SAM 8. XI 1970. godine. Živim u Poreču i pohađam IV razred kulturno-umjetničke škole COUO »Otokar Keršovani« u Pazinu.
1987. godine radovi su mi objavljeni u knjizi biblioteke omladinskog lista »Val«, »Pogledom u riječ«. 1988. godine osvojila sam 1. mjesto u kategoriji literaturi na Festivalu u Pazinu, te sam povodom toga nagrađena plaketom i znakom
SEDAM SEKRETARA SKOJ-a.

OVE SREDIŠNJE STRANICE S POEIJOM PRESAVITI KAO STRANICE GLASA ISTRE PETKOM (tv. program za cijelu sedmicu).

MOJA LIRSKA AUTOBIOGRAFIJA

RAZLJEVAM SE IZMEĐU SEBE DOK RIJEĆI I MISLI I SUDBU MI KROJE KROZ JEDNO RADANJE I SVE POGREBE NA MENI JOŠ SAMO SU OČI MOJE

Koji je pjesma ovogodišnje koju proslavili?

najprije dode
DATUM jeđda
MJESTO, MJESEC I BROJKE
koje su vec davno zaboravljene
onoga trena kad sam se dogodila

Poštovaní, druže VI

ČOVJEĆE, BRATE, BOŽE, ŽIVOTE
kod mene ovdje danas je ljepe vrijeme
frontalni poremetaj samo
djelomično
dje luje
na vrijeme u
sjevernim i
severozapadnim krajevima
kojima
kontinuirano
kreće
novi val anticiklone
nanoseći
mjestimično razvedravanje uz
postepeno
poboljšanje oborina
pri kraju dana
prognozira se
porast temperature
prevladavat će suho i sunčano vrijeme jučer
je pobijedila Cibona
decki su igrali sjajno ustavni amandmani
ustaju protiv sebe
oni koji pokušavaju ubiti se samoubojstvom izvanredno
misličan slučaj izvještaj
okružnog suda dirlutti
pažnjom u trenućima
bolnog rastanka
s nasom majkom i bakom
zahvaljujemo
susjedima i znancima
koji su nam pomogli u
najtežim trenućima festival
zabavne glazbe
u petak, u dvadeset i trideset, možda,
nemam pojma
pronaden lijek protiv raka
ja sam dobro
a sada Vas moram pitati
a kako ste? Kako kod Vas?
– takav je red po Bon tonu
jer, kad vec jednom budem prošla
neka se barem zna da sam bila ČOVJEK

pisem pismo onome koji prolazi
kao i ja
prolazniku kroz trenutke
pisala prerasno

ČOVJEKU BRATU BOGU ŽIVOTU
POŠTOVANI, DRUŽE VII!

Kod mene ovdje... kako ste... kako kod Vas... pišite mi... I ne zamjerajte ako sam Vam
pisala prerasno

MOJE VRIJEME JOŠ NIJE PROŠLO

Uz drugarski pozdrav

POTPIS
potpisano

(USPOMENA IZ ŠPANSKE)

8. rujan ja slučajno na ulici Barcelone

Bilo im je SEDAMNAEST

OSAMNAEST

I možda još KOJU GODINU VIŠE

Imale su oči isto toliko sjajne

Kao i moje, od priosa

Imale su grudi već nacete u pupanju
I njegovana bedra koja su noću bila svacića

Stajahu do zida nabite

Jedna pored druge

Kao na sajamu ljudskog mesa

A gorio im je pod nogama

asfalt

i novine

i kreditne kartice

i krapne novčanice

i video rekorderi

i vikend kuće

i dezinficirani hotelski zahodi

i ljudi u lakiranim automobilima

i sexi-shop izloži

i porno filmovi

i prazni stanovi

i pijani očevi

i ubijeno djetinjstvo

i ukradena mladost

Gorilo im je pod nogama

I suknjama

Proklestvo svih svjetskih

Vragova i Bogova

Bile su mirne i žvakale gurm.

Vadile su šminke

Iz torbica od lažnih krokodilskih koža

U kojima su bili i...

NE!... JA NEMAM PRAVO DA GLEDAM U NIHOVE SVJETOVE...

NITKO NEMA PRAVO DA ČEPKA PO NIHOVIM SVJETOVIMA!...

Imale su oči isto toliko sjajne

kao i moje, od priosa

Bilo im je SEDAMNAEST

OSAMNAEST

I možda još KOJU GODINU VIŠE

8. rujna, ja slučajno na ulici Barcelone

LIRSKA VERSIJA NAŠEG SVJETIONIKA

pred svjetionikom osvjećena, svijetлом bajka ribara
priopljeda sebi samu sebe i traži si smisao

DVADESETIJEĐAN – DVADESETIDVA – DVADESETITRI – DVADESETIČETRI
PALI

noćuj kada ruke bole više nego ikad
DVADESETIJEĐAN – DVADESETIDVA – DVADESETITRI – DVADESETIČETRI
PALI

započinju bajke sa bilo je i bili će sutra
DVADESETIJEĐAN – DVADESETIDVA – DVADESETITRI – DVADESETIČETRI
PALI

KANIBALIZAM
svježe ribe, kupuje, svježe ribe – DVADESETIJEĐAN – DVADESETIDVA – DVADESETITRI –
DVADESETIČETRI
PALI

ribari izlažu na tržnici

DVADESETIJEĐAN riblje paštete
DVADESETIDVA riblje skeće
DVADESETITRI riblje kosture

DVADESETIČETRI sebe u duplijama preplašenih ribljih očiju
SVJEŽE RIBE, KUPUJTE, SVJEŽE RIBE, LJUDI
dva dinara za diecu

jer dijeca ne smiju biti ribari
ona će jednom šestiti u fotelje
i biti će bolje

u dječjem svijetu
na dječijim sjednicama

uz dječje referate
sa nevinim modima dječijih ideaala

SVJEŽE RIBE, ZA DJEĆU, SVJEŽE RIBE
u noćima kada bajke počinju

sa bilo je i bili će sutra
DVADESETIJEĐAN lakoćom psovke plijunimo DOSTA
DVADESETITRI spasavaj glavu dok ne proguta te plima

21, 22,

23,

24, PALI

DETONATOR U KOSTIMA!

MJESTO RODENJA moga – Globus –

batena kocka između

Vraga i Boga

u revanšu jednog džepnog

ČOVJEČENELJUTISE bez sestice

VISOKA

DUBOKA

ŠIROKA

taman toliko da dodirnem badem

TEŠKA koliko mi god grama važu

progušane misli

dah blata

zrikave kapi kiše

monolog mora

i sve ono ima i sve ono više

unutar mojih membrana

ŽIVIM i RADIM u sebi

van sebe

na sebi

pokraj sebe

uz sebe

prema sebi

od sebe

između

sebe i sunčevog sistema

I UCIM I UČE ME

među zidovima škole

nekih mrtvih i živih heroja

a sasvim mi je svejedno

da jedan i jedan daju dva i ništa više

i boli me briga kako se pise

ono što zovu moje ime

ZANIMANJE amater-ratnik – ubijam

stvaram

rušim

prigovaram

vježto neke borbe vodim

al' nikad ne pogodom tren

KADA DA UMREM

A KAD DA SE RODIM

SADA SMO POBJEDILI VRIJEME!

STATISTIČKA SHEMA S DRUGOE STRANE PAPIRA

tri puta prije jela uzimati
aspirine
aparidine
kafetine
heroine
cedevitu

DOBAR TEK
nakon upotrebe promučkati
i baciti sebe i njih
u očaj

VITAMIN A

sazidahu biskvit od breskvi
za svakoga pomalo i za me
s kamencem naših bubrega
i srđaca
podigosmo ajfelovetornje i kineskezidove za razglednice
da možeš reći
ah, lijepo ČOVJEK

VITAMIN B

onda nas oštamari vrijeme
i mi se gadamo papirima
(kao djeca kada im dosadiigrati skrivača)
pušimo novine ko marhuanu
i ostavljamo crkve bez kicme da grickaju
ljudsku palicu stvaranju

VITAMIN C

slijepi od juče
gatamo danas
dok vraćare u nama
lagano sijede
slijepi od danas
tečamo sutra
a ČOVJEK ČOVJEKA jede

NASLOV DVije TOČKE OVA PJEŠMA NEMA NASLOV

prva točka
paragraf drugi
red posljednji
uskličnik
Ma, daj, molim te, umukni ti tamo!
druga točka
paragraf prvi
misao izostavljena
konstatacija
po prirodi
paralogične parodije
prisutne pod pritiskom
paramnezije
paralelne pri
paralelizmu paralela
pardon
paraleksija paraklisa
pravilno paradoksalno
postojeće privredno
pri potpuno prisutnoj
pameti
točka treća
primus aktus
nultus faktus
prazan papir
zagrada
dopuna riječima
zagrada zatvorena
Slobodno se bunite!
dodatak
buntovnike prihvaćamo
svake prošle godine
jer se situacija
među postajećim
pravilima mora
staibilizirati
diskusija završena
tražim od vas
potpuni NO KOMENT
i pozivam vas na suradnju
odnosno da svojim prisustvom
uveličate našu
skromnu
večeru
jer upravo je prasić skinut s ražnja

do do do do do
DO - STA ti
ti ti ti
TI la la la la
LA - KO so
so so so so
SO - PSTVENIH fa
fa fa fa fa
FA - ZONA mi
mi mi mi mi
MI re re re re
re-cital
re-citacija
RE - CITE!

JA živim kao prah ove planete,
i nestajem,
a nisam ni naučila kako se voli.

MI živimo kao prah ove planete
i gutamo jedni druge riječima.

Ja rastem zagrljena s mojom generacijom.
Nemojte nas ubiti. Nama je tek osamnaest godina.

Dodirnimo se!

Osjetimo kako je vlažna koža ljudskih dlanova.
Znoj se ne može pročitati u novinama.

Lako je rušiti, lako je varati,
ali ljudi,
mi već jednom moramo početi
stvarati!

SAMO DUBROVNIK IMA SVOGA »LERA«

LERO - DUBROVNIK - LERO - »ŽO-HARI... INAT organizirao

PET - Zašto je Branko (SUŠAC) doveo ovu

predstavu u Pulu?

Branko - To je jedna od najboljih pred-

stave Jugoslaviji ove godine!

PET - I još?

Branko - Zar to nije dovoljno?

PET - Branko, spominjao si mi dosta glumicu iz ove predstave...!

Branko - Seka, da, Seka! Ona je najbolja u Jugi!

PET - Seko, šta kažeš na tu izjavu?

Sek - Nemam riječi.

PET - Kako ti se sve ovo svida? (U prostorijama Inat-ovaca bila je organizirana »veselica« nakon »Lero« predstave)

Sek - Sve je OK. Drago mi je što je na predstavi bila toliko ljudi (opaska bila je krcata dvoranom »Cirkola«), zadovoljna sam s našim priateljima iz INAT-a...

PET - Pričaj nam nešto?

Sek - Bila sam već par puta u Puli, igrali smo »Partizansku pozornicu«, igrali smo na otvorenom, na prikolicu kamiona... Zadovoljna sam Pulom.

PET - Jesi li zadovoljna svojom predstavom?

Sek - Moja predstava je moja predstava...

PET - Kako si počela glumiti?

Sek - Sa 17. godina, sada imam 25.

PET - Cijelo vrijeme si u »Leru«?

... kaže Seka: »Da... Što još ima u Dubrovniku? - pitamo Seku ... Šta još kaže Seka? Ima folklor »Lindo«, ima teatar, i kaže, drugo nema ništa.

PET - Koliko »LERO« traje?

Sek - Ovo mu je dvadeseta godina!

PET - Kakav je u Dubrovniku odnos prema Vama?

Sek - Više predstava igramo u gostima nego u Gradu. Imamo prostoriju za probe, a nemamo prostor u kojem bi mogliigrati. Ja sam ti tajnik »Lera«, i glumim i tajnik sam.

PET - JE li »LERO« samo teatarska grupa ili još nešto?

Sek - Samo teatarska grupa.

PET - »LAUS«? Postoji li to još? (LAUS je Dubrovačka omladinska novina)

Sek - Ja sam tajnik i Lera i Lausa.

PET - Šta se sad radi u Lausu, nekada je bio znan kao dobra novina?

Mario BENČIĆ

PET & SAKUD TRAŽE PJESENKE

HENGIST TRAŽI LJUDE (449.A.D.) / J.L. BORGES

Hengist traži ljude.

Priči će s pješčanih granica što se gube u velikim morima, iz zadnjih koliba, sa siromašnih polja, iz dubokih vučjih šuma, u čijem neodređenom središtu stoji Zlo.

Poljodjelci će ostaviti plug, a ribari mreže.

Ostavit će svoje žene i djece, jer čovjek znaće da ih na bilo kojem noćnom mjestu može naći i načiniti.

Hengist plačenik traži ljude.

Traži ih da pokori jedan otok što se još ne nazivlje Engleskom.

Slijedit će ga pokorni i okrutni.

Znaju da je uvijek bio prvi u muškoj borbi.

Znaju da je jednom zaboravio na svoju dužnost osvete te mu dadoše goli mač koji sam načinio ono što je morao.

Preći će mora na veslima, bez busole i bez jarbola.

Ponjet će mačeve i štitove, kacige u obliku vepra, zaklinjanja da žitarice rode, nejasne kožmonogije, priče o Hunima i Gotima.

Osvojit će zemlju, ali neće nikad ući u gradove napuštene od Rimljana, jer su to odveć složene tvorevine za njihov barbariski um.

HENGIST IH TRAŽI RAD
POBJEDE, RADI PLJAČKE, RADI
PUTENE NASLADE I RADI ZA-
BORAVU.

HENGIST IH TRAŽI (ali to ne zna) **RADI OSNIVANJA NAJ-VEĆEG CARSTVA, DA BI SHA-KESPEARE I WHITMAN PROP-REVALI, DA BI NELSONOVI BRO-DOVI ZAVLADALI MORIMA, DA BI SE ADAM I EVA, DRŽEĆI SE ŠUTKE ZA RUČU UDALJILI IZ IZGUBLJENOG RAJA.**

Hengist ih traži (ali to neće doznati) da bih ja ispisao ova slova.

... and now something completely different...

Hengist traži pjesnike.

Pet-ica traži ljude.

IVO JE POZIV PJESEN-
CIMA

IVO JE NATJEČAJ

IVO JE POZIV NORINARI-
MA?

IVO JE POZIV SVIMA

Dodata u redakciju Pet-ice-Rakovčeva 12.

UTORKOM I ČETVRTKOM U 19 sati

Pjesnici mogu svoje radove licno donijeti u redakciju ili u Prvomajsku 36/I, - (SAKUD) tamo ih sa veseljem čeka pjesnkinja Zdenka Višković - Vučić... svakog dana do 15 sati. Želimo u svakom broju (kao i u ovom) predstaviti po jednog mladog autora.

Da bi potvrdili svoje ozbiljne i poštene namjere započinjemo sa pjesničkim matinejama (subota - 11 sati. u gostionici Augustov Hram.) - svakih petnaest dana

Prva matinija predstavlja pjesnikinju čije smo stihove objavili u ovom broju - IRENA GRUBICA

SUBOTA - 11. 01. - 11 sati
gostionica - Augustov Hram -

U organizaciji sudjeluju članovi dramske radionice - INAT -, OKUD-Istra, SAKUD, i jedina pulska omladinska novina - PET - Dajte nam Vaše pjesme da ih objavimo,

Pjesnici-ne zaboraviti - SA-KUD -, Prvomajska 36 (prvi kat) Tamo čekamo vaše stihove - sva-kog dana do 15 sati.

RUKOPISE NE VRAĆAMO

ZBOG NEUSLUČA PTT-a MA RELACIJI DUBROVNIK NOVIM DUBROVACKOG LERA OSIJAVAJUJEMO U SLJede-

TEATAR »LERO« DUBROVNIK

OKULTIZAM,

RELIGIJA ILI

Zarana se hoće k sebi.
Ali mi ne znamo tko smo. Izgleda jasno samo to da nitko nije onim što bi htio biti ili mogao biti... Nitko od nas ne može biti nekim drugim...

Ernest Bloch

Zivimo u vremenu kada čovjek traži odgovor na temeljni pitanja svrhe blitka. »Što je svrha života?«, »Ima li život posljednji cilj?«, »Postoji li dokaz o natprirodnom?...«, i slična tim bivaju na udaru mnogokoljnih zvanih i samozvanih proroka, ovog ili onog usmjerena. Često ih najčešće biraju lagani put - malo truda puno zarade, te se tako i najlakše ulječe u zabiludu. U narednim četvero godinama nastojati prikazati je to, zapravo, zbilja u našem gradu.

Prepušto običaju mali ostanjevare - bijeg od stvarnosti (prava atmosfera za to što). Aspertizam, odnosno odustanost ovdje i sada. Okultno, religija ili filozofija na dopuštanju da je svaki čovjek svoj vlastiti prorok, već vodi u neki nad prostor i u neba, nad vrijeme te a tog aspekta objedinjava nešto zamršenom umu da vidi i dostigne ono što mu koton tehnikom nebi bio u stanju.

Naučna paradigma koju možemo imenovati kao industrijskom, po njenim korijenima i sadržaju, zapravo paradigmom dihotomije: njene su crniane u »živo-neživo«, »ovdje-tamo«, »prije-poslije«, »zdravo-bolesno«, »korisno-nekorisno«, uz niz drugih podvajanja narociću dominira »ja-to«. Dakako da ovo sveopće podvajanje nije dovoljno. Zna se, kontrola se postavlja tek debalansiranjem dihotomiziranu suprotnost. Za nauku to znači izdvajanje i naglašavanje onog dijela dihotomije kojeg se tako tehnološki srušava. Dakle živimo u svijetu gdje je tendencija avodenja na »neživo«, »ovdje«, »prije«, »material«, »bojno« i na »to«, dok se zanemaruje »živo«, »tamo«, »poslij«, »zdravo« i »ja«. Ovakva je orijentacija učinkom negativne vali i izvještajne energije, i da nikad nije bila moćnija. No, kako niti ne ide samo u javne javne akcije, već i u domaću pojmovnu paradigmu u priličnoj mjeri ograničena, pa i destruktivna. Industrijalski optimizam je pomućen nizom samousta-vujućih tendencija.

Zapovjednik ravnopravnosti će tako udruženje, ali i održavanje nešto. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

Uzpravo priješlo pronadeno je okultno i razvijalo se do razine minimuma, minimalne, rješiti, lma, meduljne, milijene da to jednostavno nije moguće, jer samounstvari priznaju da to nisu moguće, jer su sami učinili, a činio je to dlijem Jugoslavije. Prisjetimo se i njegove javne demonstracije, na tom sejmstu, koja je, moramo primjetiti, bila ispod svakog nivoa i bez kriterija, to je bila čista blamaža. Tko je za to krv?

Uzeli smo ovaj primjer, jer je bio javno priznati u našem gradu, a ima i veliki broj onih koji su prisutni a široj javnosti nisu poznati.

Nas grad obiluje rabdomantima, radiestistima, bioenergeticima, travarima, astrolozima, vidovnjacima i cijelom armijom najrazličitijih gatera. Nas je zanima imo li to ikakvu društvenu ili pojedinačnu korist i hice li ikada naš grad dobiti udruženje za kontrolu i informiranje o dogadanju na tom polju? (Autor ovih rečnika osobno je pregovara sa tajnikom Mjesne zajednice - Čakovec, i također s nešto drugim priješlo podnosi zahtjev za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!)

Sveprisutni časopisi »Tajne« i »Arke« - veoma oskudno

donoze na novilj stranicama razne bojkete iz prošlosti te pokoji rad uglavnom iz inozemstva i to skri i bez znanstvene postavke. Ništa početni podnosi zahtjev za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

Naučna paradigma ne može se izrediti za imenovanje brojeva pisali o samom pristupu upravljanju sveobuhvatne paradigmе okultnoga. Naša je zanima imo li to nešto podnosi zahtjev za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

Naš grad obiluje okultistima, radiestistima, bioener-

geticima, travarima, astrolozima, vidovnjacima i cijelom

armijom najrazličitijih gatera. Nas je zanima imo li to

ikakvu društvenu ili pojedinačnu korist i hice li ikada naš

grad dobiti udruženje za kontrolu i informiranje o dogadanju na tom polju? (Autor ovih rečnika osobno je pregovara sa tajnikom Mjesne zajednice - Čakovec, i također s nešto drugim priješlo podnosi zahtjev za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!)

Sveprisutni časopisi »Tajne« i »Arke« - veoma oskudno

donoze na novilj stranicama razne bojkete iz prošlosti te

pokoji rad uglavnom iz inozemstva i to skri i bez znanstvene

postavke. Ništa početni podnosi zahtjev za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

Naučna paradigma ne može se izrediti za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

Naučna paradigma ne može se izrediti za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

Naučna paradigma ne može se izrediti za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

Naučna paradigma ne može se izrediti za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

Naučna paradigma ne može se izrediti za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

Naučna paradigma ne može se izrediti za takvo udruženje, ali odgovor je nema. Postan je zahtjev i Ulanjaku, sekciju za informiranje tij, drugu istku, koji također nije odgovorio, leko se oduzeo i počeo razgovarati o temi. Da danas ništa!

YUGOSLAVIA - ROCK AND ROLL TOUR

ZG ROCK FORCES - 25000 LJUDI

PSIHOMODO POP

Zagreb rock forces je fešta na kojoj su se po drugi put u organizaciji revije »STUDIO« predstavili zagrebačke rock snage. Sam podatak da se okupilo toliko naroda ukazuje na to da je organizator izborom učesnika pogodio masovne želje. Nakon viđenog ispostavilo se da je pravi naziv veselice trebao biti, UNITED COMMERCIAL ROCK FORCES OF ZAGREB? jer malo toga imalo je veze s RNR-om. Tu se javlja i jedan paradoks. Naime, pisati loše o koncertu na kojem se otkaćilo 25000 ljudi malo je deplasirano jer je svatko prisutan morao osjetiti barem djelić te euforije. Uzroci tog otkačenja su višestruki. Prvi je blizina kraja godine, a time i božićno-novogodišnji praznici kada ljudi naprsto žude za zabavom. Drugi je opći porast lokalnog patriotizma gdje mlađe svakog grada želi odati počast lokalnim ljubimcima. Treći uzrok vezan je za dobit većeg djebla publike. Organizator je samim početkom u 20 sati jasno dao do znanja koga želi privući. To mu je i uspjelo. Mamte i tate su pustile dječicu na zabavu do jedanaest. Prave ZG Rock snage su Dee Dee Mallowe, Haustor, Cul da sac, Studeni, studeni i još niz drugih odličnih bendova tako da ipak nema razloga za strah.

Ušli smo u osam i deset i već na samom ulazu zaustavljeni od mase. Gobac je već skakao po binu, a da bi ga bolje vidjeli zapukali smo naprijed. Za vrijeme tog petnaestominutnog guranja izdvojile su se dvije stvari: odlican razglas i napaljena rulja. Psihomodo je postao precizan band. Cjelokupni image grupe je po svemu sudeći došao u ruke nekog vrlo vjetnog menagera. Momci su pristožno obučeni i odijela, a odudara frontman koji se i dalje fura na Iggya, ali sada ima više love no prije. Take su im i stvari. Iste, ali u novom komercijalnijem aranžmanu. Sve u svemu možemo ih očekivati na Zlatnim stijenama za koju godinu.

FILM

Svi oni koji su nešto vrijedili u ovoj grupi, otisli su. To je vidljivo od prvog akorda. Rulju koja je nekad divljala na Film-Live zamijenila su klinci s nekim drugim muzičkim kriterijima. Juri izgleda sve više i više šuske.

PRLJAVO KAZALIŠTE

Jasenko Hora je ZG-rocker koji se najmanje prodao u posljednjih 10 godina. On svira ono što želi, a rulja to zna cijeniti. U spomen majci napisao je pjesmu Posljednja hrvatska ruža, pjesmu koja je najviše popalila rulju, a naročito Bad blue boyse. Oni su euforičnu atmosferu trobojnica začinili petardama i bengalskim vatrama. Hora se istakao i vodenjem mase za vrijeme Mi plešemo, kada je s pandurskom kapom na glavi rukovodio zborom kakav se rješko vidi. Kazalište je jedini band koji se vraćao na bals.

IZMEĐU Kazališta u Valjku zbilje se nešto što zorno prikazuje jedan od razloga uspešnosti samog koncerta. Raspusta se sastojala od ogromnog light showa i dva velika reflektora. U pauzama između bendova momci na reflektoru su se zajebavali kružeći svjetlima po dvorani. Svjetla su krutila, a osvijetljeni auditorijum se dizao i pleskao. Između dva poslijednja banda u dva suprotne ugla dvorane pojavila se po jedna crveno-bilo-plava zastava. Svaki put kada bi svjetlo obasjalo neku od zastava publika bi skviknula od zadovoljstva. Euforiju je smirio konferansije Vrdoljak objasnivši da je ime ruže Prljavo kazalište.

PARNI VALJAK

Band je odsvirao prvu stvar a onda je THE DRIVER rekao BJEŽIMO!!!

MESSERSCHMITT I POKVARENA MAŠTA BG-250 ljudi

Dok su sa zapada dolazili Messerschmitti vrijeme u Bg bilo je vrlo tijurno. Klub studenata Akademije likovnih umetnosti nalazi se u neposrednoj blizini Knez Mihajlova tako da ga je vrlo lako pronaći. Problem je kako ući. Neophodne su propusnice ili poznanstvo s redarom. Zbog toga se na Akademiji skuplja odabranu društvo na čelu s Kojom i Vd-om. Mjesto je mračno, oslikano i vrti se u krug. Na binu je moguće pogled s dvije strane. Tako je okrenuti i razglas. To dovodi do kružnog kretanja zvuka što je veliki hinderek za hanđove čemu u velikoj mjeri doprinosi i lijeni mixerman koji sa smješkom saslušava sve savjete, ali ne poduzima ništa.

POKVARENA MAŠTA

Band iz Vinkovaca. Furaju se na Stooges. Imaju pet članova od kojih se na prvi pogled izdvajaju petnaestogodišnji basista i vrlo pokreljivi vocal. Basista je manji od gitare, a vocalov stage ima Iggyevsko-Rottenovske osnove. Sviraju zanimljiv materijal, ali nedovoljno uvježbano.

MESSERSCHMITT

Došli su u Vinkovce u pet ujutro. Tamo su brijali do dva, a onda su zapucali za Beograd. Tonska je bila u 19,00 pa su vrijeme do početka ponoćnog koncerta ubili u obližnjoj kafani. Kada su izlazili na stage djevojaci su vrlo umorno. Sve je bilo precizno odsvirano, ali s dozom bezvrijednosti koja nije primjerena ovakvim mjestima. Uništile su ih preduze pauze među stvarima u kojima se gubila osnova nit koncerta. Sve u svemu ispod očekivanja. Očita je potreba promjene rasporeda stvari.

ZG - ISTO - KSET - 100 LJUDI MESSERSCHMITT

Drugo veče dokazali su da se unatoč umoru stvari mogu odlično odsvirati. Promijenjeni raspored stvari čime je podignuta atmosfera nastupa. Mada, činjenica je da pred manje ljudi sve zvuči puno jašnije i konkretnije. Potrebno je istaći da nivo organizacije i reklame koncerta ne odgovara kvalitetu grupe, ali valjda će to sami na vrijeme skušiti.

RIJEKA - NOĆ UZ RIJEKU - 5000 LJUDI

Dva omladinska lista VAL i OMLADINSKA ISKRA izdali su zajednički broj koji se fura na Jadran. Da bi to nečin potkrjepili Mladi je organizirao - NOĆ UZ RIJEKU - na kojoj je nastupilo nekoliko Riječkih bendova ojačanih spliskim, DAVOLIMA. Los razglas je u mnogome smanjio mogućnost relacije očjenjivanja svirke, ali nakon viđenog to nije ni važno.

FIT

Fit je riječ koja označava ljude koji rade na kapljama raznih poduzeća, (RO »SIGURNOST«). Nije mi jasno tko im je snimio ploču, ali izgleda da se našao neko iz Beograda. Nadam se da ovakav trend neće uhnati korijen u našoj zemlji. Loš bend, los razglas, loša akustika dvorane, daske na podu, pijana i mlađa publika, lijepe djevojke u majicama kratkih rukava, to je sve što je vrijedno spomena.

DENIS AND PENIS

No comment.

CACADOO LOOK

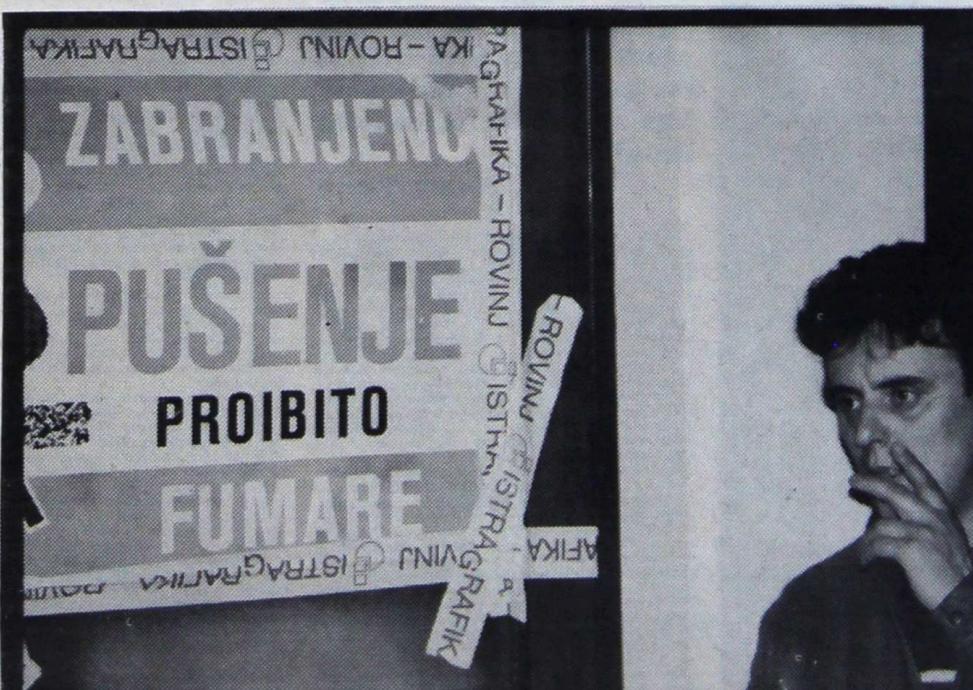
Djevojke su se izvještile u svirci i scenskom ponašanju. Odsvirane su sve stare stvari, što čudi, s obzirom da snimaju ploču. Daj bože da Mrle ima što više utjecaja na njoj. Precizno i veselo odsvirani pop.

ZVUK ZA ZRAK

Je projekt na kojem su zastupljeni predstavnici svih značajnijih RI bendova. Prvi je na stage izšao Mrle, pa smo se na trenutak porodavali da svira LET 3, ali ni ovo nije bilo loše. Borba za čistu zrak uz pomoć RNR-a.

DAVOLI

SAT vremena skakanja i vrištanja. Sviraju obradu I LOVE HER SO Pohvalno.

ROVINJ

Bilo je to nešto vrlo humano i ljudski, nešto kao rovinjsko-pulski LIVE AID-dok su se neki spremali za ponocnu oko tisuću ljudi odazvalo se pozivu Francija i nekoliko istarskih RNR grupa da zajedno pomognu ozdravljenju ...

Bila je to zanimljiva prilika da se na jednom mjestu vidi i čuje što se zbiva u ovim krajevima što se tiče RNR-a. Kao i svigde primjetno je jačanje lokalne folkore ali ovoga puta, može se reći s razlogom. Od kad se u Puli svira rock muzika nije bilo ovakvo kvalitetnih i obećavajućih bandova. Dok IDIJOTI potvrđuju visoke pozicije stečenu u zadnje vrijeme ATOMSKO SKLONIŠTE nakon doista vremena pored imena imaju kvalitet (Langer je očigledno bila potrebljana svjetla i mlađa krv, dole Messerschmitt i THE SPOONS otvaraju jedno novo razdoblje na pulskoj rock sceni. Tko zna što nam donosi 89-ta. Valjda neki bolji razglas.

GORI UŠI WINNETU

Pošto mu je banda zbrisala po pare u Njemačku Franci je morao posegnuti za play backom. Play back je grijesio. A Franci nije. Svi smo bili zadovoljni

Drugo veče dokazali su da se unatoč umoru stvari mogu odlično odsvirati. Promijenjeni raspored stvari čime je podignuta atmosfera nastupa. Mada, činjenica je da pred manje ljudi sve zvuči puno jašnije i konkretnije. Potrebno je istaći da nivo organizacije i reklame koncerta ne odgovara kvalitetu grupe, ali valjda će to sami na vrijeme skušiti.

Zahvaljujući učestaloj koncertnoj aktivnosti Idjoti su stekli stage rutinu neophodnu za daljnji napredak banda. Konačno se u mašinu uklopio kotačić čiji je nedostatak dugi one mogućavao veći medijski prodror grupe. Sada do punog izražaja dolazi uvježbanost i elan, ono što je Saleta i bandu oduvijek krasilo. Vidljivo je da vocal puno bolje zvuči u studiju što je vjerovatno stvar koncentracije kao i to da su politički angažirane stvari bljedi dio njihovog opusa.

ATOMSKO SKLONIŠTE

Po mom ličnom mišljenju Sklonište nije nikad bolje zvučalo, no danas. Stare stvari odsvirane na novi način izgledaju puno bolje i konkretnije. Od svih bendova oni su najbolje prošli kod publike što više govori o publici nego o njima. Okvarki Sklonište je još jedan dokaz u prilog provjerenoj formuli spajanja iskustva i mladosti. Treba još i širi auditorijum upoznati s viještu da je Lepi Dole sa Stoe dobio neko novo talijansko ime. HM, HM, HM.

Na kraju ponovo treba istaći da se trenutno u Puli svira odličan RNR. Zajedničkom incijativom, koju bi svesrdno trebala podržati i PETICA, u to bi se trebala uvjeriti i cijela Jug. AND EUROPE - MAYBE -

...sveukupni iznos ... četrimilionapetstotdevdesettestisecasdamstopedeset ...

... od sveukupnog iznosa odvojeno je četrimiliona (4000000) dinara za poslov obaljeloj djelatnosti iz Kanfana ... ostali novac za sanku ... djevojčice ... 50% prihoda sa sanka ... djevojčice ... redstestisecasdamstopedeset ... (246750) dinara ...

Ovaj izvještaj upoznaje javnosti da se začinjajuće humanitare upoznali sa djetima pomenute humanne akcije ... može se neku nadu pozvati da pozvani ... moglo rovinjskim mladincima, zato ... moglo rovinjskim mladincima, zato ... cijenjeno rovinjskim mladincima, zato ... naglašavaju da Rovinj soluziju sve naglašavaju ... i još jedan ... BRAVO pozivaju ... i još jedan ... BRAVO pozivaju ... ROVINJCI ... ovome svakako treba pridodati veliku sram bendo ... prima koja su te većer svirali ... a sad, brzo, još jedan takav koncert ...

GLI MESSERSCHMITT

Nastup koji je sintetizirao njihova dva pretходna nastupa. Na momente odlične, a na momente opet bezvrijedni. Brže stvari su im bolje stvari mada oni to ne priznaju i pretežno sviraju spore. I poređ Dariovih grešaka oni su i dalje band koji najviše obećava u ovom čemernoj zemlji.

THE SPOONS

Kad bi ih čuli, i Sontsci bi bili zadovoljni. Brunetto spada u red najboljih domaćih vočala. Mada u pravilu sviraju tude stvari Spoonsi su donijeli najviše novina na YU-rock sceni u protekloj godini. Kao i kod MESSERSCHMITTA i u njihovoj se muzici osjeća dasak AMERIKE, dasak bez kojeg je ROCK AND ROLL bezdušan a za njega treba imati dušu, ako se ne varam?

IN MEMORIAM »SERGIO BLAŽIĆ-ĐOSER« 18.01.87. - 18.01.89.

Đoser je bio čovjek koji je ostavio puno tragova u kulturnom i društvenom životu ovoga grada što se na najbolji mogući način potvrdilo u nedjelju, 15. siječnja kada je nekoliko tisuća Puljana na jedan novi i vrlo human način, odalo počast velikanu pulskog rocka.

Odbor sastavljen od članova bivšeg i sadašnjeg Atomske sklonište, nogometara Park avenija '69. i ostalih prijatelja, organiziran je skoro dvanaestnaest hepening sa kojeg su svih prihodi otišli u korist Društva za borbu protiv raka. Oko dvije i pol tisuće ljudi došlo je u Dom mladosti na II memorijalni turnir, a nešto malo manje u Piramidu u ponosnoj svruki Đoserevih RNR prijatelja. Sve je počelo još ranije. Toga jutra, na gradskom groblju položili su vijence rodbina i prijatelji. Tijurno i maglovito jutro nagovještavalo je probleme oko dolaska zvaničnika iz gotovo cijele zemlje, što se kasnije pokazalo točnim. Telefonski pozivi bili su gotovo čitavog dana upereni put Beogradu, gde je Bora Đorđević usliškavao vremensku prognozu, nadajući se da će se magla na Beogradskom aerodromu ipak dići. Nije se podigla, pa ga nismo imali priliku vidjeti.

Sam program se nastavljao u Hors centru Lobiorka, svečanim rukom za sve učesnike, sunce je toga dana sjalo samo izvan rubova grada, pa je boravak u Lobiorku bio i malo osvježenje za Puljane naviknute na maglu. Pritisnuti putem Radio Pule imali priliku pratiti dolasku gostiju kao i prognoze Bruna Langer i Armande Černjula, selektora dviju najinteresantnijih malongometarskih ekipa, rokera i novinara. Svi su bili zadovoljni i naptipi zapucali su u Dom mladosti.

Službeni dio turnira predviđao je susrete četiri ekipa: Corina - Sportivo iz Trsta, MMK Park avenija '69. - Mladih haldera iz Pule i proslodjenošni pobednika ekipa Papilon iz Rijeke. Polufinali su pokazali da su Talijani poslali rekreative koji su rekomendirali mješavini nekog Marcella, te da su Rijeci jedna od jačih ekipa, dan ranije učestvovali u finalu velikog Valovog novogodišnjeg turnira. Pomalo razvuci program upotpunjavaše su djevojke iz nekoliko plesnih grupe, kao i svakako najzanimljiviji plesači u toj konkurenčiji - djevojke iz Pionirskog doma. U 20 sati održano je finale Papilon-Park Avenije '69. u kome su Rijeci pored bolje tehniku pokazali i daleko veću izdržljivost i brzinu i tako do nogu potukli pulski vedeće. Pripala im je i vecina pehara: Veliki Arenaturist i malo manji zagrebački tjednika Top. Za najbolje igračke proglašen je Radmilo Vasilićević - inače igrač NK Rijeke.

Nakon toga na teren su uz gromoglasnu reakciju publike istražile glavne zvijezde - rockeri na čelu sa Langerom, Topicem i Bonicom, (koji je nekada bio reprezentativac Jugoslavije u nogometu), te novinarima koji su predviđali Anton Samovrščić (Vjesnik) i Roberto Mateoni (SN). Rockeri su iznenadili umijećem pa se nakon nerijesenog rezultata prisko izvodjenju uvijek atraktivnih penala, zahvaljujući Bucinu spretnosti i golmanskom znanju rockeri su na kraju pobijedili, a najviše smijeha izazvala je novinarska klupa - Žižović, Strugar, Simić.

Učesnici su po završetku svratali na Coctail party u Hotel Pulu, a onda je slijedila muzika - Đosera u naječu ljubav.

Piramida je bila rasprodana i odavna nije vidjena takva gužva. Na scenu je prvo izšao novo sklonište i uz pomoć Edija Kancetara odsvojio nekoliko starih hitova, a zatim su uslijedili sesioni u nekoliko varijanti. Glavna zvijezda, Dado Topic pokazao je svoje i dalje velike glasovne mogućnosti, a sve je zasladio Marijan Maločić (Cameleon), Bumerang itd.) koji je i dalje jedan od najboljih YU-gitarista. Svirali su Clapton, Stones, ZZ Top, Time, Cookerka, vratili se tako na trenutak u vrijeme Đosereve i svoje mladosti.

Mlađa publiku nije

POZDRAV IZ ZEMLJE
SAFARIINTERVJU: SEJO SEXON (Z. Pušenje)
- radio vrlo uspješno za mikserom.

1. O KONCERTU: SEJO: »IDIJOTI su moji vječni favoriti, ja sam njih gledao kad su god bili u Sarajevu, mislim da su trenutno i u trenutku i ne samo trenutno već i druge vrijeme najčešći bend na ovoj sceni i još uvijek pored toliko koncerata koji često dodaju grupe.

Gledao sam ih prije godinu dana i da li iskreno kažem očekivao sam da će na ovom koncertu već kao neki profesionalci malo i da kalkulišu, ovo i ono, međutim dobio sam onu istu energiju, onu istu sliku kao i prvi put kad sam gledao. Ja sam prezadovoljan ovim koncertom, kao i svim njihovim koncertima, ipak na kraju moram ti reći da nisam našao pravog čovjeka jer ja nisam kritičar, ja sam obozavatelj IDIJOTA.

2. ČUO SAM OD KOVALSKOG ZA PRIPREMU NOVOG ALBUMA:

SEJO: »Album bi trebao izći negdje u februaru, martu. Album je već pripremljen a trebao bi da se zove „Kočije i bundeve“. **3. SMJEMEO LI ČITAOĆIMA PETICE OTKRITI JEDNU TAJNU, NEK I ONI JEDNOM BUDU AKTUALNO FORMIRANI.**

U redu, mi sada radimo dva albuma, po redi »KOČIJA I BUNDEVA« radimo i drugi album, bi trebalo biti u stvari, prepevaj nekih nama dragih stranih pjesama, ne mislim prevodi, nego baš prepev, znaci neke kompozicije koje nisu bile baš neki hitovi, ali koje su nama drage u nekim našim verzijama.

4. ZNAČI ISTA PRIČA ...

Osnovna ideja i priča je ista, samo je ambijent i scenografija malo drugačija.

5. KOJE SU TO VAMA DRAGE PJESENKE?

Sta da ti sad nabrajam, pa to su ti stvari od Jerry Lee Levisa pa do čitave istorije ROCK AND ROLL-a i ta će ploča izići poslijer »KOČIJA I BUNDEVA«, i to bi tako islo više kao neki poklon našim vječnim slušaocima.

6. ŽAŠTO NISTE NIKAD DOŠLI U PULU?

Sejo: Mi smo nekoliko puta pozivani u Pulu, jednom smo naletjeli na onu poznatu fruku sa maršalom kad nas je čitava Dalmacija poprije gledala, a drugi put su čisto tehnički razlozi, bilo je još nekih kombinacija, ali se sve izjavljalo. Meni je ova Pula jako draga i jedini način da nastupimo u Puli je da nema neka organizacija pozove, jer nama je svišće skupo.

7. KAD SMO VEĆ KOD TOG SKUPOG, DA LI JE S OVOM EKONOMSKOM SITUACIJOM DOŠLO DO LOKALIZIRANJA ROCKA.

SEJO: »Da, ROCK'N'ROLL se počeo previši kao i sve lokalizirati tako da mi pravimo turneju na sigurno. Tako da većinom ne idemo daleko od Sarajeva. Na sigurno po Bosni. E, sad sam se nećeg sjetio, trebali smo nastupati u Piramidi – tako se zove disco, je li? – DA.

Cesto su ljudi od tamo kontaktirali all... **8. KRAJ**

SEJO: »Puno pozdrava čitaoćima najboljeg lista u Jugoslaviji, Puli i šire.

Pozdravljam vas Sejo Sexon i cijelo »Zabranjeno pušenje« koje se trenutno sanjava i do skorog viđenja.

DORIAN

DOMAĆA SCENA: najbolje u 1988. godini

IZBOR: BB.

PARTIREJKERS - II (Jugodisk)
PSHOMODO POP - Godina zmaja (Jugoton)

GORI USI WINNETOU - Addio Pola (Kazeta-Suzi)
KUD IDIOTI - Hoćemo konzuru (7 - EP - Slovenija)

MESSERSCHMITT - Lussy (demo-LISTEN LOUDEST RECORDS)
THE SPOONS - (demo-LISTEN LOUDEST RECORDS)

Napomena: svi goresponsumeni bendovi stoje raspršeni na listi najboljih prosljedilih domaćih izdanja.

NAJBOLJI ALBUMI U 1988. GODINI

Izbor: N.P. PIETRO

Sonic Youth - »Daydream Nation« (Blast First)
Sound garden - »Ultramega O.K.« (SST)
Butthole Surfers - »Hairway To Steven« (Blast First)
The Petrol Emotion - »End Of The Millennium Psychosis Blues« (Virgin)
Lyres - »A Promise Is A promise« (Ace Of Hearts)

GORI USI WINNETOU - Addio Pola (Kazeta-Suzi)
KUD IDIOTI - Hoćemo konzuru (7 - EP - Slovenija)

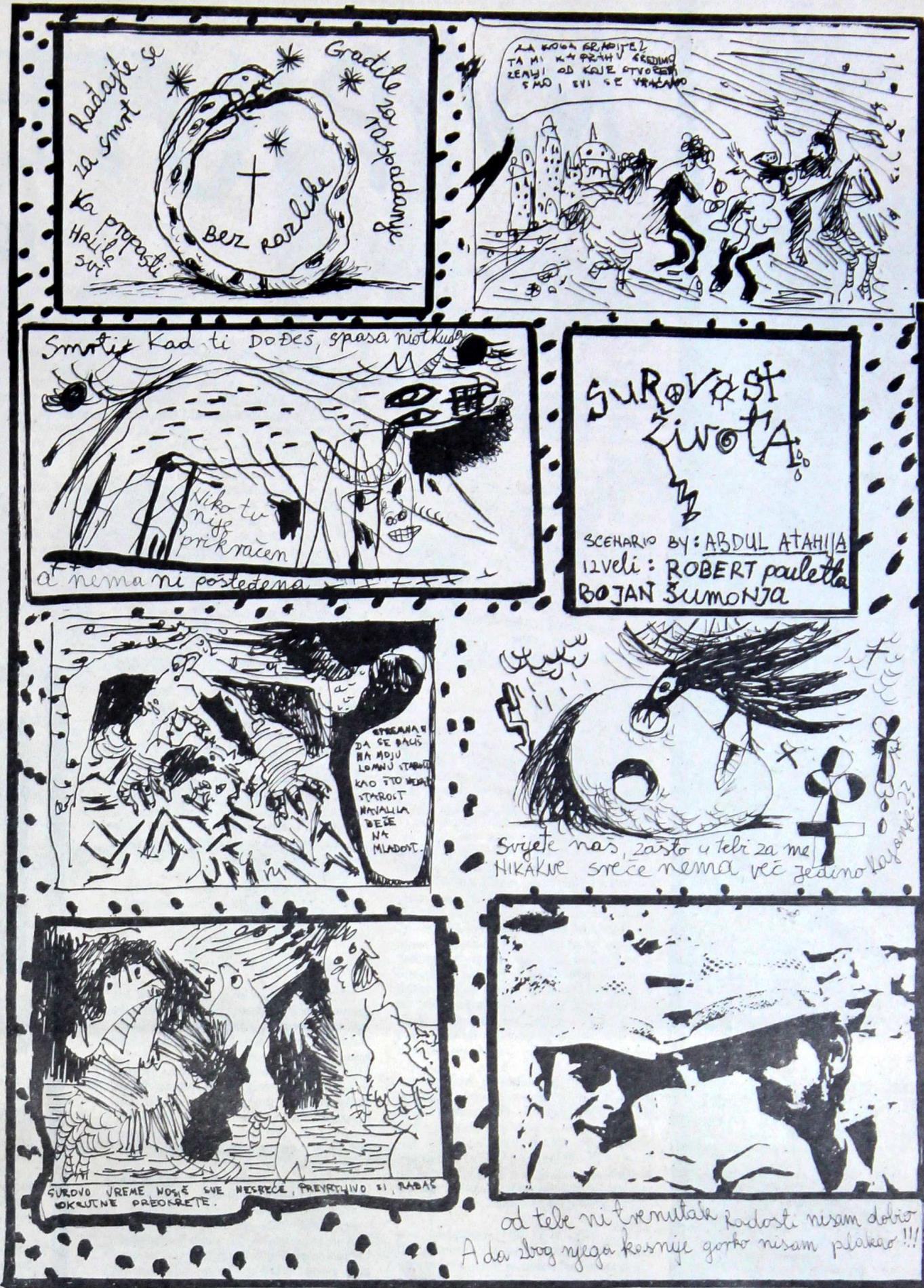
MESSERSCHMITT - Lussy (demo-LISTEN LOUDEST RECORDS)
THE SPOONS - (demo-LISTEN LOUDEST RECORDS)

Napomena: svi goresponsumeni bendovi stoje raspršeni na listi najboljih prosljedilih domaćih izdanja.

NAJBOLJI ALBUMI U 1988. GODINI

Izbor: N.P. PIETRO

Sonic Youth - »Daydream Nation« (Blast First)
Sound garden - »Ultramega O.K.« (SST)
Butthole Surfers - »Hairway To Steven« (Blast First)
The Petrol Emotion - »End Of The Millennium Psychosis Blues« (Virgin)
Lyres - »A Promise Is A promise« (Ace Of Hearts)

UMJETNOST KOMUNIKACIJE

Umjetnost komunikacije (3)

Prestavljanjem magazina i biltena što cirkuliraju međunarodnom mail-art mrežom, o kojima smo informirali u prošlim brojevima, može se uočiti da se najšira mail-artistička aktivnost odvija oko velikih tematskih izložbi. Spretniji autori-organizatori takvih projekata upisujevaju prikupiti i javnosti predstaviti radove više stotina stvaralača iz cijelog svijeta i pokrenuti razne popratne akcije, kao npr. novosadski umjetnik, likovni kritičar i književnik Andrej Tišma, koji već nekoliko godina dokazuje da se velike izložbe vrlo uspješno mogu realizirati i u našoj zemlji (»SIDA i raje«, »Privatni život«, »Priroda daje...«). Tišmine aktivnosti poduprute su finansijskom pomoći nekih kulturnih institucija, izdavačkih kuća i organizacija udruženog rada (sponsori projekta) »priroda daje...« je osječka »Saponia«), uz poštivanje temeljnih ideja mail-art pokreta, kao uvjet. Na žalost, mnogi drugi domaći mail-artisti ne uspijevaju ostvariti utjecaj na kulturne institucije i eventualne sponzore, prvenstveno zbog nerazumijevanja i konzervativnosti pojedinih sredina ili vlastite nesposobnosti. Među »neshvaćenima« je i beogradski mail-artist Dobrica Kamperelić, koji godinama prikuplja radove na temu erotike (projekt »Erotiske igre su otvorene«) sa neostvarenom željom da kolekciju predstavi javnosti. Šteta, jer obiman i tematski zanimljiv Kamperelić arhiv objedinjuje sve izrade i tehnike prisutne u prošloj i sadašnjoj mail-art praksi, u rasponu od tipično »poštanskih« (umjetničke marke, gumeni pečati, razglednice, koverte i dr.) do audio i video kreacija.

Prošle godine realiziran je u svijetu čitav niz izuzetno zanimljivih i značajnih projekata. Prvorazredni događaj bio je u (ne tako) dalekom Japanu, gdje je serijom mail-art izložbi, performanca i pacifičkih akcija obilježen dan hirošimske tragedije u II svjetskom ratu. Na skup organiziranom od strane grupe AU našlo se desetak značajnih umjetnika iz više zemalja: John Held Jr. (SAD), Gerard Barbot (SAD), Ruggero Maggi (Italija), Daniel Daligand (Francuska), Shozo Shimamoto, Ryosuke Cohen i drugi japanski umjetnici. Među sudionicima mail-art izložbe bio je i naš sugrađanin Valter Smoković.

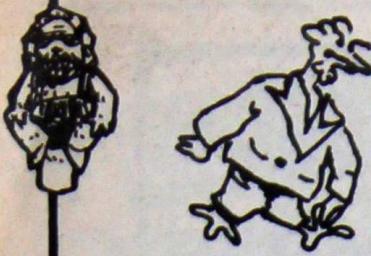
U Portugalu je organiziran susret djelatnika na polju performanca i intervencija, tako isprva zamislijen kao nacionalni ovaj je skup prerastao u međunarodnu manifestaciju, sa učešćem poznatih svjetskih umjetnika, među kojima su bili Guy Bleus, Dick Higgins (poznat kao jedan od temeljitelja Fluxus-pokreta), Wolf Vostell, Ruggero Maggi, Emilio Morandi, Jo Klafki i dr. Na izložbi radova i dokumentacije bio je zastupljen i pulski alternativac Pino Ivančić.

Značajnu mail-art izložbu realizirao je i talijanski umjetnik Emilio Morandi, određivanjem izazovne teme (»Vrijeme '88« - vizija umjetnosti u 1988. godini) i odazivom velikog broja stvaralača, među kojima je bio i pulski tercet Smoković-Kušačić-Petrić. Morandi je izložbu postavio u svom salonu-ateljeu »Artestudio« u Ponte Nossi kraj Bergama, koji je godinama otvoren za suvremene i avantgarde umjetnike, za svekolika eksperimentalna umjetnička streljena.

Kada smo već kod Italije, naglasimo da je suradnja talijanskih i naših umjetnika vrlo razvijena, zbog geografske blizine i praktičnog ostvarivanja želje za neposrednim kontaktom (po H.R. Frickeru: Turizam kao novi komunikacijski art-ZAM, ili R. Raggi koji ukazuje na nastupajući kruz i istrošenost poštanske komunikacije, pa traži najneposrednije osobne kontakte). U Italiji je vrlo raširena mail-artistička aktivnost, a doprinos pojedinih djelatnika izuzetno važan za razvoj svjetskog mail-art pokreta. U njoj djeluje i najstariji »networker« Guglielmo Achille Cavellini (rođen 1914. godine), milijarder, kolecionar djela suvremene umjetnosti, bivši futurist, mail-art umjetnik poznat kao zagovornik autoironičnog »pokreta« nazvanog autohistorizam. Cjelokupna Cavellinieva (mail)artistička aktivnost usmjerena je prema uzdizanju kulta koji bi kulminirao 2014. godine (kada bi ga zadesila smrt), kao ekstravagantan umjetnički koncept vrijedan ulaska u sve antologije suvremene umjetnosti. Pored Cavellinija, valja obratiti pažnju na aktivnosti multimedijalnog umjetnika Ruggera Maggia iz Milana i svestranog stvaraoca Vittora Baronia (člana redakcije cijenjenog talijanskog rock-magazina »Rockerilla«). Maggie poruke izazito su antiratnog karaktera (kroz više puta obnavljani »Projekt sjenki«), dok Baroni pokazuju interes za sasvim različite oblike izražavanja (glazba, slika, pisana riječ) i zaslužan je za dugogodišnju uspješnu aktivnost (prekinutu sredinom prošle godine) umjetničke grupe »Trax«.

Dakle, poređ svih teškoća i otvorenih pitanja o budućnosti umjetničke komunikacije, dijalog mnogobrojnih mail-artista se nastavlja, komunikacijska mreža se širi i sve više ostvaruje želja za ustrojenjem jedne nove planetarne umjetnosti i kulture. O stvarnom doprinisu domaćih snaga u širenju ideja mail-art pokreta možete pročitati u slijedećem, zaključnom prilogu.

N.P. Pietro

COLONIA IULIA POLA PONENTIA
HERCULANEAE A. D.

DOJDI MI NA ŠTERN-U

Gledamo u banderu kroz laštru bistro-a, moj drug-i-ja, svaki za se, hor uličnih tetrača pod raymanjem H. von Maligana, na drugom kanalu, reprezno izvodi popularnu »OCKTOBER SONATU«, samozadovoljna masa, okličena revizitama, nesmanjenim je zanosiom u ranim jutarnjim satima tog znatajnog utorka-prizivala duhove, belzebubske manire ovdje i sada! Tereza kuhu juhi i to dobro...

Neke nam stvari izmici u vidokruga svijesnog - zato što su male, neke nam opet, isto tako izmici - zato što su prevelike.

Obojica smo gledali istu stvar - razgovarali o istoj stvari - mislili (?) o istoj stvari - samo su nam teme i predmeti bili isti, a za prolazne nedjeljavane lakogledljiva usisa za ceste, na potpuno različitim smislima frek-i-dimenzijama. On ima pravo na svoju dimenziju.

Osećanje da je u pitanju nešto krupnije nego što se vidi na površini, nije u nama izazvalo višiju nečega što bi bilo bolje od onoga što imamo, ovdje i sada. Sluša raja, očma ne veruje... Belzebub dolazi!

Dovoljavaju produžnjene konvulzije, još uviđaju na drugom kanalu, grč je rezultirao neocevanih erekcija stupca žive naziduvisečeg manomeira, belzebubske manire i ovdje i sada.

Ko ti, bre, dade dozvolu?! - pitnuto je mladić s plavom kapicom, inače jedini reprezentativac lokalnog vaterpolo kluba. Meta, kojoj su upucene oratoriske vibre definiranog subjekta, udaljavala se nesmanjenom brzinom, pri tom ispuštajući ealitet svog četverotaktnog probavnog organa. Belzebub (!?) i, a nije to bila obična bandera, i sad je takva, drugovi ta bandera ima na samom vrhu digo-uru. Uru - da da uru, ka je u točno dogovorenem vrijeme i zvanično najavila dolazak najfrigidnijeg godišnjeg doba, ker su još kiznakad zdili ime Z-Z-ZIMA. Ben da se tako zove još i moren kapiti, jer je vajk z-z-zimaaaaa; ma zašto godišnje doba kad je počelo lani, a finiti će u lito u marcu... to mi ne gre nikako u glavu i sad-a bin najviše voljia ēa popiti, ali u bistro ne toče tako rano. Jedino dvogodišnje dobe koje izjednačujemo sa preostala tri, ma ke štipideca, a mora biti tako aš smo mi za demokratska godišnja doba. Zima nam ipak treba, jer nam je nužno otputišuti od napora koji iziskuje plodnu i rekordnu (a svaka je) turističku sezonu i da bi se naravno pripremili za nadolazeću još kvalitetniju u duhu belzebuba (s kvalitetom smo odavna raskrstili). Najeza nomada XX stoljeća. Prodali smo se za liru ka se zove Marko, zgubili smo se i ni lako. Vlastitimi smo razvojem doprineli potvrđivanju neoborisnosti Abu Dabijeve doktorske disertacije, po kojem turizam dijeli od turizma tek njansa. Bez obzira gledamo li kroz prizmu domaćeg ili stranog TUR/CIZMA, »Bandera je bandera, ma kurac je to bandera (ina digo-uru) moj deda je imao kurac i to je bila bandera.«

Uvjebanim pokretom desne noge, čistač ulica zadovoljno je gnećio netom odačenim opušćak, shvativši kako je besmisleno tražiti vatru se baterijskom lampom u ruci - bandera je bandera, i zato banderi hvala, uživajmo u najlepšem godišnjem dobu, bor je pau, koje je pred vama ili ste sami u njemu?!

Digitalni frigidni zov i točno vrijeme, po belzebubu A. D. mcmxxix

polai - grad izbjeglica

MLAĐEN BUTKOVIĆ

Ps Tekst je upućen redakciji s željom autora, koji pridržava autorsko pravo, a honorar nek se isplati Denisu Nadu, koji nije dobio stipendiju već dva mjeseca. Ovo je integralni dio teksta i mora biti objavljen kao solidarnost sa svima studentima koji kulture sa isplatičkim odnosno onim administrativno-financijskim fiškalima koji i na minimumu stipendije ubiru rentu, a za kašnjenje isplate ne daju nikakav kamatni avans, i tako...

SVE ZA NJEGA ILI ODA ŠUPKU

Veličanstveno stiskanje i opuštanje tvori našu svakodnevnicu. Najprofušnije baždarene milijunima godina, ukazuju na nepregledne mogućnosti i varijacije sličnoga mišića »kotura«.

Kada kažemo DA stiskanje je na dijelu i nitko se ne uvlači, već vas uvlače, a kada kažemo NE svi se uvlače, a opuštanje nalazi svoj maksimalni izražaj. Ono između stiskanja i opuštanja smatra se nesuvremenim i zaostalim jer ne sudjeluje u veličanstvenosti progresa...«

Ispuštanje je posebna aktivnost koja je direktno povezana sa ljubavlju prema bližnjemu. Može se pojavit gestikalno u obliku daška ili ne, a može i u obliku krute realnosti. Kruta realnost nužno je prihvati da bismo mogli sudjelovati. Naša današnjica obiluje »ISPUSTANJEM«, krutim realitetom. Prosto je nevjerojatno da se mnogi odriču vlastitog krutog realiteta, te ga ispuštaju bilo gdje. Uporno bi bilo prispaziti jer se radi o izuzetnom i vrhunske kvaliteti ispusta, čija je proizvodnja i tehnika stvaranja sačuvana milijunima godina. Stoga uime obazritih naglašavam da je krajnje vrijeme da se prema svom ispustu počnemo ponašati sa dužnim poštovanjem.

»ISPUST« u vidu krutog realiteta je jedan od najhumanijih tvorevina. Najdiferencirane strukture naše današnjice, čine nadljudske napore da svoj »ISPUST« usmjere u najšire mase, bilo bi veoma dobro da im se pri tome svesrdno pomogne.

Jekal Slavija

KOMPJUTERI !!!

POKLON ŠKOLI

PEL je na novogodišnjem sajmu organizira natjecanje u programiranju BASIC-om. Pobjednik ĐURICA KURILIĆ nagraden je mikroračunalom »ORAO«, a svoju nagradu poklonio je svojoj školi COOU »Branko Semelić«.

PEL: Kako si se odlučio javiti na natjecanje?

ĐURICA: Htio sam provjeriti svoje znanje i vještina programiranja u BASIC-u. Imali smo po dva zadatka koja sam uspješno obavio.

PET: Svoju nagradu poklonio si školi.

ĐURICA: Da. Škola je u teškom materijalnom stanju, a ima mnogo učenika koji nisu u mogućnosti da nabave kompjuter. Ja već kod kuće imam kompjuter i mislim da je ova nagrada potrebitija mojim drugovima nego meni.

PET: Kakvi su tvoji planovi nakon završetka srednje škole?

ĐURICA: Slijedi faks u Zagrebu ili Mariboru.

PET: Želiš li nešto poručiti?

ĐURICA: Poručio bih svim RO da pomognu razvoju računarstva u Centru, a samim tim i osposobljavanje stručnih kadrova za budući rad.

PEL PREDSTAVLJA

Prvi put ove godine na pulskom novogodišnjem sajmu prikazana je računarska tehnika. PEL (Profesionalna elektronika) iz Varaždina otvorio je svoj izložbeni prostor (kompjutorsku učionicu). Ono što smo mogli vidjeti, zadovoljavajuće je za naše prilike, uzimajući u obzir činjenicu da su bili izloženi naši računari. Posjetiocima su računare mogli isprobati, a na njima su radili učenici informatičkog usmjerjenja COOU »Branko Semelić«. Učenici Fuan Flavio, Culibrk Mauricio, Fioretta Andrea i Butković Željko proveli su u Varaždinu punu tri dana na usavršavanju na rad na ovim računalima.

Posebitocima je predstavljeno deset kućnih kompjutora tipa »ORAO«. Poseban novitet bio je PC AT 286 izložen na pozornici. Na toj kompjutorskoj mašini obradivala se top lista za najbolji dječji glas, a cijelo vrijeme trajanja sajma, na njegovom su se monitoru moglo čitati najnovije informacije o događajima na sajmu.

**SVAKOM
ČITAOCU
POKLON:
NALEPNICA SA
LIKOM
SLOBODANA
Miloševića
"ON" ČASOPIS ZA MUŠKICE**

»Mile« - list za muškarce, to je bilo ime petičinog alter egua! U poplavi; ili još bolje potopu štampe/koja više bacu na žuto/ namijenjena ženama, našem se grafičkom uredniku/Nenadu Rojniću/ desilo prividjenje i skuzio je da bi se uskoro mogao pojavit »ON« - prvi YU list za muškarce?! - to providjenje mogli ste registrirati na naslovnoj stranici prošlog broja »PET«-ice. Slučajno, vjerujem Nadanovim prividjenjima pa moram pripomenuti još nešto. O tome! Na naslovnoj stranici prvog YU lista za muškarce - »ON«, pročitao sam: »Svakom čitaocu poklon: Nalepnica sa likom Slobodana Miloševića.?! DÉJÀ VU-rekli bi Crosby, Stills, Nash Young, a možda i Goran Marković. Nadan Rojnić je u produkciji »PET«-ice, i »ART/TABES«-a ponudio već seriju najlepjnica sa likovima iz pulskog likovnog, kulturnog, javnog, političkog, britijskog života... Na tim najlepjnici su do sada tiskani likovi: Nadana Rojnića, Maria Benčića, Bojana Šumonje, Budimira Žižovića, Maria Čorića (nije odavde), Telamona, Histerije, Roberte, Pincin Maura, Zirojevićeve sestrukice...«

PET-ica nije raspologala novcima da bi mogla svakom čitaocu pokloniti po jednu takvu najlepnicu, ali sigurno je da možemo obećati i poslati po jednu svakome, tko to pismeno zatraži/bez biljega/. Adresu zname:

REDAKCIJA LISTA »PET«

JOAKIMA RAKOVCA 12. PULA

Ukoliko narudžbi bude više namjeravano tiskati i nove serije kao i već znane najlepnice: WC/muški/ženski... AIDS/SIDA

GRIPA/SIFILIS/TRIPER...RINI/VUCI...PET/OPET...MONTY PYTON... Po želji vašoj i ako nas bude volja/moguće je i tiskanje najlepnicu po fotografijama koje nam pošaljete, a i ne morate.

»OVO JE PRIVATIZACIJA LISTA, TISKANOG DRUŠTVENIM NOVCEM!«

Za sve slične stvari, i sasma drugačije, обратите se vašoj novini. PITAJTE PET-icu. PIŠITE PET-ici. SURADUJTE, JER! - JER STA? »PET« - JE JEDINA OMLADINSKA NOVINA KOJA IZLAZI U PULI! MARIO BENČIĆ

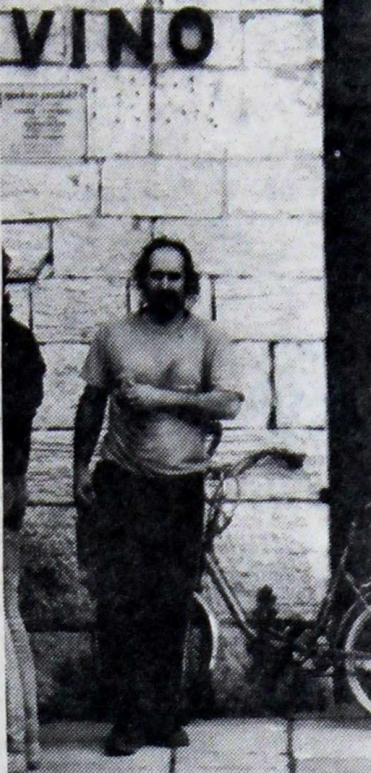
Daria and Lorena

GDJE SU? ŠTA RADE?

JASNA ŠEKARIĆ BRAJKOVIĆ – olimpijska pobjednica u streljaštvu

THE BLAMONES (DORIAN) – pjevač i prodavač u robnoj kući ŠIJANA

Evo, našao si naš u radnoj atmosferi. Pošto smo završili sa demo snimcima, zamolili smo PTICU da nam napravi prikidan omot. Snimili smo uživo, neke nema druge pjesme još dražih nam DEJ dođe titra i ide u studio.

BRANKO MIKULIĆ – doskorašnji predsjednik SIV-a

Da, da još uvijek sam u Jugi i trenutno ne radim ništa.

BRUNO LANGER – vođa rock grupe ATOMSKO SKLONIŠTE

Ciješ sam? Pa, još sam u Puli ali se spremam za Ameriku. Moram ti priznati da sam se malo uplašio poslije tolkina avionskih nesreća u zadnje vrijeme ali ništa zato i tu sam im došao. Stari sam ja lisac, nemam džabe 46 godina. Poslat cu Doleta, on je jak i radi dobre prelaze. (op. a. samo da avion uhvati prvi ritam, jer sjetite se oni stvari – POSLJEDNJI LET BOEING-A)

ZLATAN ČOVIĆ: ČOVA LOVA (THE BLAMOZES) – gitarist, muzikoskladač i konstruktor tekstova

Ovih dana imam posla preko glave. Radim honarom kako voditi u jednoj pulskoj turističkoj agenciji. Naime, vodim grupu ljudaka kroz planine. (op. a. pitanje: a komе danas STOJI?) odgovor: pa, vjerovatno nekome na STOJI! Ako ubrzo ne dobijem na lotu, konzultiraju se sa poznatim stručnjakom za finansijsku pitanju. Naravno to je SALE VERUDA (op. a. njemu ne stoji, on je se Verude). Nakon njegovog mitinga, bezbržno ču zauzeti stav i odlučiti. Na kraju krajeva nikad se ne zna; vrag je velik a lopta je okrugla i nikad ne STOJI osim ako je ispunjena.

SALE VERUDA (KUD IDIJOTI) – nadimak: svira gitara-dolazi para

Prije svega, htio bih se zahvaliti klinici koji mi je ovog ljeta ukrao APN-ca ispred malog raja, jer sam za njega dobio vrlo visoku odštetu. Sad sam kupio novu mašinu koju će 30-dog ovog mjeseca parkirati ispred glavne banke. Zahterisani neka obrate pažnju, malo teže ide u drugu i bicu na rezervi. (op. a. nije naveo u kojoj kasarni).

HELGA VLAHOVIC – spiker u RTZ

Ja i kolegica Ana Brbora, brboč... boč... moč... laku noć...

BATA ŽIVOJINOVIC – odliran glumac SAD CU DA TE KARAM!

Branislav Bombašić

PISAMCA:

REDAKCIJO!

Ovaj najnoviji broj vašeg lista »Pet« je groznan, da grozni ne može biti. Ja mislim ukoliko nemate o čemu parnetnijem pisati, najbolje bi bilo da obustavite izlaženje.

Većih gluposti nisam vidio ni u jednim novinama u svom životu, počevši od druge stranice koju je naškrabao neki manjak (koji se nije sramio to ni potpisati), pa nadalje, možda se od cijelih novina može izabrati jedna jedina stranica koja nešto valja i koja ima nekakvog smisla. Mislim da je glupo i štetno trošiti ogromna društvena sredstva na te gluposti.

Zar se nema što reći o problemima u prosvjeti, o problemima mladih, o pubertetskim pitanjima, o egzistencijalnim pitanjima? Gde su anketi, reportaže o mladima širom Istre?

Veliči efekat imali da ste nemali novac koji je utrošen na ovaj broj; dalji novac siromašnog školi, nego što ste se izbjigavali i spiščkali društvene pare, tek toliko da se tobobi nekim bavite i da se vidi da nešto radite!

Bivši čitalac

PISMO DRAGOG NAM BIVŠEG ČI-

TAOCA!!!

NO. VELIČIVO PO KOVERTI DA JE POSTAVLJENO 07. 11. 1988. Zagubio se u međudnevnom menu kod jednog člana redakcije koji ga je koristio za sprudnu sa svojim drastvom. U slijedećem namjeni koristiti čemo i svakotin drugo NE POTPISANO, hm, PISMO!

Vjerujte da svakom potpisom tekstu obraćamo i obratit ćemo dužno poštovanje, ozbiljinost i pažnju.

ZATO I ZBOG MNOGO ČEGA

NOM SURADJUJTE SA VAŠOM, JEDI-

UKINUTI PETCUI!

PULI!

P.S. – Objavljujemo ovo pismo,

znači da ste nezadovoljni i razmisljavate i razlog dostavite nam ga na već po-

znatu adresu: REĐAKCIJA LISTA

„PET.“ JOAKIMA RAKOVA 12.

All, lijepo molimo da se potpi-

»LUDA NOĆ« PLES KRAVA

Gran ti je niku večer pred samo Novo lito malo vanka s jednini mojini preteljoni. Kamo čemo? A homo si popit kakovu biru. A kamo? Ma gremo poli Tonija, aš nisan zdavni bija. Ala ū, homo. I pošli smo, put pod noge, aš smo stili bit bez viture pa tako anke i bez straha od drži. Gremo tako i pasamo poli »Pubas«.

Tamo fešta; san čuja pokle da je bilo besplatno za pit.

A ma, ma smo došli do »Politicuma«. Ujdemo unutri, narucićemo dvi bire, i pijemo. Naroda unutri ko drekia spod prasici, svu kumenti i pijani. Nismo ni popili svoje bire kad eko ti Tonija z nikih hartami u ukami i pita sve od reda: »očeči kupiti kartu ili te ne zanima program?«

A koji program? »Kupi pa ćeš vidjeti.«

A ma, ki je, ki ni, mi smo kupili dvi harte i to nas je bilo miljun i dvisto starih, a neka, je novo leto pa si tij i moremo dozvoliti... ma ki vrag toliko kušta? Ben, to je tribalo počet juš u ponuči i počelo je, načalost. Na omi klavir se je popentra niki stariji, suri z konisk repom i mokronom, i je počejao: »dobra veće dragi posetioci, dobrodošli u kafabar politetnik, paletnik... uostalom, dobrodošli. Mi čemo vam, ovde večeras predstaviti naš ūou, kakvog, verujte mi, niste nikada videli niti čete ga ikada videti. Sastoji se od dva dela, i to će traže do četiri čas ujutro. Zato, strpljenja i moliću jedan aplauz.«

I tako je to počelo, ti čovik je drobija, drobija kad...

»A sad, dragi posetioci, modna revija večernih toaleta iz butika (?) Sombor. »Ajmo mat moja, ke ženske su se ponosnale, gori ono brižni klavir, kakve to samo izdrži! Ustvari dok su bile u tim toaletama, još, još, ma kad su počele reklamirati mudante i ricipe... slabu me je čapalo, kri krave, kri celut, debeli, grde, prasice, prasice u pravemu smislu. Ma kadi su hima našli? Ma ono nebi naše s pikunom taku. Jeno pet put se one pentrale i skalivale z tegu klavira i fala. Kurcu (skužaj na izrazu) popeja se i

opet oni isti ča kušelja puno i je rekla: »Drugovi i drugarice (ne, ne, bez tegu, op. a.) dragi posetioci, a sad nešto što još niste

značili: SAMURAI!!!«

To ste baš tribali vidit, da samuraj, un gran kaco, ne samuraj. O njemu samo toliko aš mi zajno dođe huje kad se ga sjetin. Pa je doša niki Dalibor. Je kanta na play-back, a ča je kanta, to bolje da van ne povin. Su ga gadjali z škatulom od Španjuleti ma su promašili? šteta.

»A sada, dragi posetioci, iznenadenje večeri: YU SAMANTA (ili Samanta!!)« Ajoh, da mi to nadni bilo slabo, bilo bi tad. Ča se nika brižna debela, gđa ženska popen trala gori, na ti brižni klavir, i počela mahat z guzicom simo-tamo i ona kao peva nešto Normalno na play-back. Touch Me, Touch Me... ma hoj si mater ženit i ti i samurai i Dalibor i svaki skupa. Polaticum je vero jeno lipu mesto za zač navećer, ma kad žuješ da se tamo odvija niki »program«, bište bilo kamo, samo ne u Polaticum, a krave se još moru viditi na selu kao pasu travu, ako kega zanima. I to mlikarice.

Prhat Mihal

Tamara Obrovac – subota 25. 11. 1988. u 19. sati
SAKUD-OKUD-istra-INA-TET-KUD - Matko Rasač - organizacija koncert TAK
Tak - Koncert i Jazz - u Vakuum Gradu - subota, 25. 11. 1988. u 19. sati
prostorije društva Matko Brajca Rasač - Promocija 36

NAMA S LJUBAVLJU

Svinje su nekada trčale livadama i osjećale sunce koje klizi sa čekinja do roze kože. Veselo su rokale, te toplim dahom darivali zemiju i trazile nešto za klopku. Kada bi osjetile večernji topli vjetar i kój udarac gospodareva stapa znale su što to znači. Ali sa njima je bilo muke. Sve su one nešto hitje, nisu se tako lako dale. Nocu su ipak sve završile u svom svinjicu gdje su sanjale o slijedećem danu, ili planirale bijeg prije klanja. Noge su bile jake, tijelo ne tako debelo, a livade prostrane. Bilo je teško, ali valjalo je pokušati.

A potom je pučala zora bojama.

Danas je vrijeme mehanizacije, preračuna i devalvacije. Svinje više ne traže vrijeme na livadama. Prasci se racionalno uzgajaju u modernim svinjnicima. Dobro se hrane, malo se kreću, a puno se debljuju. Ne osjećaju miru i nepogode. Uzivaju u brdima hrane, smrdi, tote se i spavaju, ali ne sanju. A i što bi? Životni standard popeo im se na jednu pristojnu azinu, a za Božić će onako pod nož.

– Njihova zora ne puča bojama, same tama malo posivi.

DA LI JE STVAR U SVINJAMA???

\$ „...Šta je dobro, šta nam treba?...“

